

EL TEMPS. — A Catalunya: El temps és bo per tot el país. En general s'observa cel serè, vents fluïxos o calmes i temperatures suaus. La màxima d'ahir fou de 30 graus a Manresa i Tremp; mínima, 1 grau a l'Estantento.

EUROPA DAVANT EL CONFLICTE ESPANYOL

Cal desarmar la reraguarda

Ha acabat el termini de setanta dues hores que havia estat fixat prèviament per a la recollida voluntària d'armes. Segons una nota facilitada pel delegat general d'Ordre Públic se n'han recollides mil vuit-centes. En relació d'aquest armament bèl·lic obtingut hi veiem: UNA METRALLADORA, 750 escopetes, 30 matxets, 20 coets...

Bé. Trobem perfectament que els ciutadans que tenien aquestes armes les hagin lliurades a l'autoritat. Però el cor ens diu que els esmentats ciutadans — complidors estrictes del deure — són unes persones que no tenien pas les armes per a esgrimir-les contra el Poder, ni per assassinar ningú. Probablement, els posseïdors de les 750 escopetes les devien tenir per anar a caçar. I els posseïdors de matxets els tenien potser com a record de família.

Admetent, però, que les 750 escopetes i els trenta matxets haguessin servit per a un moviment subversiu o per a cometre assassinats, el balanç seria igualment desolador. Ningú no ignora la considerable quantitat de material bèl·lic que avui es troba en mans perilloses. Ningú no ha passat per alt l'exhibició d'armes de foc que s'ha fet recentment amb motiu de la sublevació antirepublicana. Ningú no està tan còndid per a suposar que a la nostra reraguarda hi havia només UNA METRALLADORA. Tothom sap, en canvi, que els fusells, les pistoles, les metralladores i les municions que hi ha a la nostra ciutat ascendeixen a molts milers.

I preguntem: on són aquestes armes? Voluntàriament no han estat lliurades en el termini fixat en el Ban. Es de creure que, passat el termini, tampoc no hauran d'ésser posades, voluntàriament, a disposició del delegat d'Ordre Públic o de les autoritats que d'ell depenen. Això vol dir, per tant, que l'armament continuaria en poder dels nostres enemics: dels «incontrolats», dels pertorbadors, dels traïdors a la causa antifeixista.

Cal que immediatament es procedeixi a la recollida de les armes. Que l'autoritat apeli als mitjans coercitius de què disposa. Que s'esforci fins a no deixar un sol fusell al marge del seu control.

No requereix l'ordre públic, no requereix el front, no requereixen Catalunya i la República. Tots aquells que vulguin assegurar l'ordre a la reraguarda; tots aquells que vulguin proveir el front dels seus elements indispensables; tots aquells que vulguin servir Catalunya i la República han de col·laborar en aquesta tasca de policia. De policia. Puix que la depuració de la reraguarda no és un problema polític ni social: és un problema de policia. I les seves solucions han d'ésser les característiques dels que tenen la missió de vetllar per l'ordre.

Norman Thomas, líder socialista americà, ha estat a Barcelona

Amèrica i tots els països liberals i que aspiren a ésser lliures hem d'agrair a Catalunya i a Espanya el que feu...

EL CANDIDAT A LA PRESIDENCIA DELS EE. UU. HAURA CONTINUAT EL VIATGE CAP A VALENCIA

Diumenge, després de vèncer serioses dificultats, a causa del control, que retardà tres dies el seu viatge, arribà en auto a la nostra ciutat el líder del Partit Socialista nord-americà, Norman Thomas, acompanyat de la seva esposa.

Visità els refugiats de l'Estat de Montjuïc i es traslladà després al Monestir de Pedralbes i a l'Escola de nens refugiats que hi ha al Palau de Pedralbes, al Comissariat de Propaganda, on signà el llibre d'or, i, finalment, a la Ràdio, des de la qual dirigí al poble de Catalunya i d'Espanya la següent salutació:

«He vingut a Catalunya i a Espanya per una curta visita, perquè volia portar-vos la gratitud de milers i milers de treballadors de la Llibertat i perquè volia anar al meu país amb notícies autèntiques de la vostra heroica lluita contra el feixisme.

El món sencer espera la vostra victòria sobre el feixisme i les dictadures de Mussolini i de Hitler i

de tots els reaccionaris dels altres països.

Els vostres actes són més elo-

qüents que les paraules i esperem amb interès fraternal la solució dels (Passa a la pàgina 4)

Norman Thomas i la seva muller en la seva visita al president Companys.

A Londres creuen que de la reunió del Comitè pot sortir la solució del conflicte espanyol

A GINEBRA

Ginebra, 24. (del nostre enviat especial). — La sessió del Consell de la Societat de Nacions que s'acaba d'acabar no ha estat més que preparatòria. Res del seu ordre del dia no recordava el conflicte espanyol. No obstant, als passadissos no es parlava d'altra cosa.

Els anuncis que Alemanya afluïa en l'ajuda a Franco, produïren un visible malestar entre els pocs partidaris que encara es veuen a Ginebra.

Com que aquí l'ambient no és favorable a cap classe de guerra, la manifestació, de guerra sinuosa, que ha radiat Salamanca fa quedar com a bàrbars els militars rebels. En canvi, l'actitud civilitzada del Govern base en la qüestió dels aviadors alemanys, i el to humà i europeu amb què el President Companys ha declarat l'absoluta impossibilitat de tenir cap tracte amb el militarisme rebel, han fet molt de bé a la nostra causa. La nostra fermesa a declarar que un Govern legítim no podia pactar amb una junta militar que no ha tingut el vot del poble és considerada aquí com a una bona posició diplomàtica.

Davant d'això, Alemanya vacilla i Itàlia comença a pensar que si Anglaterra permet que el Negus li pagui els comptes potser valdrà més retirar d'Espanya els soldats italians. — NICOLAU M. RUBIO.

Durant tot aquest matí hi ha hagut entrevistes i presentacions entre delegats. El delegat francès Vientot s'ha entrevistat, a les deu, amb Sander, per tal de parlar dels assumptes d'Alexandria. Aquest problema, amb el d'Espanya, seran els més importants dels que examinarà el Consell.

Referent als assumptes d'Espanya, se'n assegura que és molt probable que avui no siguin evocats en la reunió del Consell. Als cercles diplomàtics es considera que calen contactes previs. Els membres del Consell desitgen saber quins són els mètodes i finalitats del Govern espanyol, molt més ja que hom suposa que el Govern voldria demanar la constitució i la tramesa a Espanya d'una comissió d'enquesta. El Govern espanyol, per mitjà dels seus delegats, ha fet constar que no té cap intenció de dificultar l'obra del Comitè de no intervenció ni els esforços diplomàtics de les cancelleries. En canvi està disposat a usar dels seus drets — que ningú, absolutament ningú, no discuteix — per a portar davant del Consell els documents destinats a justificar la seva causa. La nostra fermesa a declarar que un Govern legítim no podia pactar amb una junta militar que no ha tingut el vot del poble és considerada aquí com a una bona posició diplomàtica.

Davant d'això, Alemanya vacilla i Itàlia comença a pensar que si Anglaterra permet que el Negus li pagui els comptes potser valdrà més retirar d'Espanya els soldats italians. — NICOLAU M. RUBIO.

Per tal de seguir el costum, el secretari de la S. de N., N. Avenol, ha invitat a dinar els membres del Consell, els quals han canviat impressions sobre la pròxima reunió i els informes que mutuament havien pogut recollir sobre els problemes diplomàtics en curs.

SEMBLA QUE AVUI ES DISCUTIRÀ A LA S. DE N. LA PETICIÓ DEL GOVERN D'ESPANYA

Ginebra, 24. — El Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit a aquesta tarda en sessió preparatòria. No hi ha hagut debat de cap mena.

S'ha decidit que quedi damunt la taula l'afar del litigi fronterer entre Iran i Irak.

En la reunió que se celebrà demà a la tarda es discutirà la demanda formulada pel Govern de la República espanyola.

(Passa a la pàgina 4)

CONTINUA L'AVANÇ REPUBLICA AL SECTOR DE GUADALAJARA

Després d'un enèrgic atac les nostres forces han ocupat el poble de Las Inviernas

DESFETA FACCIOSA A SOMOSIERRA

ES CONSOLIDEN LES POSICIONS CONQUISTADES AL SECTOR DE GUADALAJARA

Madrid, 24. Al sector nord de la província de Guadalajara, les nostres forces s'han dedicat a consolidar les posicions últimament conquistades. La lluita — si tal nom pot rebre — es desenvolupa amb una rapidesa extraordinària, ja que s'ha pogut comprovar que la majoria dels pobles agafats a l'invenció estaven abandonats des de fa dies i solament en alguns reduïts, sobretot a la zona nord de dos o tres pobles i als afores i de manera especial a ambdós costats de les vies de comunicació, els rebels tractaven d'assajar una resistència tan ràpida i desesperada com inútil.

L'exèrcit popular, encara que ha deixat suspès l'avanç a Canales del Condado, poble que es troba a la dreta de Saén de los Ríos, el sector de Cifuentes, ha col·locat les avançades a una altura tal que estan paral·leles a les d'Abanades, poble que ha constituït un dels més sòlids punts del nostre exèrcit en aquest sector.

L'objecte de l'operació d'ahir, era anivellar un xic les ales del cos d'exèrcit. A la dreta de la carretera d'Aragó, les forces lleials estaven més avançades que a l'esquerra; i existia, per tant, el perill bastant remot, que els rebels ataquessin el nostre exèrcit pel sector de l'esquerra. Amb aquesta operació, s'ha evitat l'esmentat perill; perquè encara que l'ala dreta del nostre exèrcit segueixi més avançada,

el contacte és més estret i fa més difícil la ruptura del nostre front.

L'operació, encara que amb menys intensitat, ha continuat en el matí d'avui. Les nostres forces han realitzat audaces incursions al camp contrari i han aconseguit millorar les seves posicions i han col·locat avançades a bastant distància del lloc on havien quedat ahir.

L'artilleria ha bombardejat amb intensitat les posicions enemigues per tal de netejar el terreny de l'acció. L'aviació també ha efectuat vols d'observació al camp rebel i l'ha trobat gairebé desert.

EL MANZANARES NO ES PASSA

Els rebels de la Ciutat Universitària han tractat aquesta matutina de reconstruir la passarel·la sobre el Manzanares. L'acció no ha passat d'intent, perquè a penes les nostres forces han començat a disparar, els enemics s'han refugiat als seus amagatalls i no han tornat a sortir en tota la matutina ni molt d'avui.

En els altres sectors propers a Madrid, hi ha hagut tranquil·litat, llevat d'alguns canoneigs i els accions tènues.

MOVIMENTS ENVOLUTANTS AL FRONT DE TOLEDO

Al sector sud del Tè, les forces republicanes han realitzat alguns moviments envoltants encaminats a assolir importants reduts tacsosos de les immediacions de Toledo.

L'operació, fins ara, ha seguit tal com el comandament l'havia planejada.

L'aviació ha bombardejat les proximitats de Talavera i el front del Tè, mentre la nostra artilleria bombardejava els objectius militars de Toledo i algunes posicions tacsosos.

Els nostres canons han disparat també amb intensitat sobre les posicions rebels del Jarama i de Las Navas.

L'aviació republicana ha realitzat vols d'observació a tots els sectors del front del Centre i ha protegit Madrid contra possibles atacs de l'aviació feixista.

ELS SET POBLES DE GUADALAJARA FOREN OCUPATS SENSE LLUITA

Madrid, 24. — El coronel Moriones ha dit aquest migdia als periodistes que no hi havia res de nou als sectors del front del Centre.

Un periodista li ha preguntat si tenia alguna notícia relacionada amb el front de Guadalajara i ha contestat:

«No hi ha res de nou. Com vós sabeu, els set pobles preses als feixistes, s'han pres sense lluita, ja que els rebels tenien gairebé desguarnit aquell sector. Aquests pobles estan situats els uns al nord i els altres a l'est de Cifuentes.

DESFETA FACCIOSA A SOMOSIERRA

Els feixistes que operen al sector de Somosierra han intentat aquesta

tarda donar un cop de mà sobre les nostres posicions.

A tal efecte, sortiren dels seus parapeys i trinxeres amb tota cura, i mitjançant un moviment envoltant, intentaren caure sobre els nostres soldats i obligar-los a abandonar les posicions que defensaven.

Els observadors lleials, a penes s'adonaren que els invasors abandonaven llurs trinxeres, comunicaren al comandament el que acabaven de veure. L'exèrcit popular deixà que els facciosos s'apropessin als nostres parapets, cod si no se'n haguessin adonat.

Quan els estrangers estaven a uns quinze metres de les nostres trinxeres, els lleials obriren un intens foc de morter, fusell i metralladora sobre els rebels. Aquests intentaren mantenir-se, per tal de continuar l'atac; però les ràpides descarregues dels nostres soldats i les innombrables baixes que se'ls causaven, els varen obligar a retornar als seus rengles en franca fugida.

OCUPACIÓ DE LAS INVIERNAS

Als sectors propers a Madrid no hi hagué res digne d'interès, llevat

d'un intens canoneig portat a cap per les nostres bateries contra les

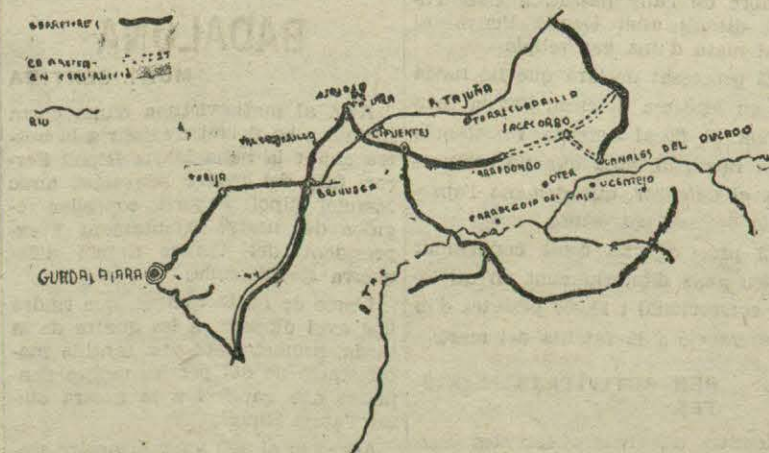
(Passa a la pàgina 5)

Pich i Pon morí ahir a París

Ens comuniquen de París que ahir a la tarda, morí a l'Hotel Thabor, Joan Pich i Pon. Feia temps que estava malalt de mirament. Les circumstàncies actuals fan difícil un comentari sobre la personalitat del difunt que, en un moment determinat, controlà la vida política de Catalunya i de Barcelona. Home d'origen humil, va procurar fer-se perdonar les desviacions polítiques amb una tolerància i una bonhomia que procurava destacar a cada moment. Sense el 19 de juliol, la mort de Pich i Pon hauria provocat un comentari benèvol. Amb el 19 de juliol, la magnitud de la tragèdia ens obliga a ésser més exigents.

SET POBLES!

En quatre hores l'Exèrcit republicà aconsegui conquestar set pobles que estaven a poder de la facció. Aquests pobles, que corresponen al partit judicial de Cifuentes, a la província de Guadalajara, són: Canredondo, Lar-

rascosa del Tajo, Canales del Ducado, Torrecuadrada, Ovencos, Otero i Sacedor.

Segueix, doncs, l'avanç victoriós cap al nord-est d'aquella província. Les poblacions esmentades es troben a una setantena de quilòmetres de Guadalajara. Això vol dir que després de l'avanç faicista en direcció a la capital, les forces republicanes han recuperat un espai considerable de terreny. Primer, amb la brillant ofensiva que culminà amb la victòria de Brihuega; després, amb l'altra ofensiva que conquistà Cifuentes. Ara, amb l'atac que ha aconseguit arrabassar tres posicions al feixisme.

La C. G. T. i la menestralia

Si agafem el número del dissabte passat del diari de París "Le Peuple", òrgan oficial de la C. G. T. — Confederació General del Treball, de França — trobareu a la primera plana un requadre on apareix, en lletra negreta, una nota que porta aquest epígraf: "La C. G. T. decideix defensar les reivindicacions dels petits comerciants" i que diu textualment així:

"La Comissió administrativa ha decidit de continuar les converses ja iniciades amb certes organitzacions de petits comerciants, de menestrals i d'agricultors, a fi d'assegurar una col·laboració efectiva entre aquestes diferents categories socials i els assalariats, en allò que es refereix particularment a les reivindicacions que els són pròpies. En tal sentit la Comissió ha donat mandat a la Mesa.

Estem, doncs, en presència d'un esforç pràctic per a establir una aliança i un programa d'acció comuna entre el proletariat militant i els sectors diversos que hom acostuma a englobar en la denominació de petita burgesia. De França ens ve aquest gran exemple de col·laboració en el terreny social.

Heus ací un fet importantíssim i que pot servir d'estímul i guiatge a les classes del nostre poble. La C. G. T. francesa, que ha estat el bressol i el fogar del sindicalisme modern i que originàriament va servir de model a la C. N. T. d'Espanya, entra decididament pel camí de l'avinença amb les categories petit-burgueses.

Claudicació? Abdicació de principis? Ben al contrari! Es tracta, en realitat, d'una millor comprensió del problema social. D'un temps ençà avança i s'imposa una nova classificació de les categories de la societat. Hom s'adona que és erroni i injust de confondre amb la classe capitalista els petits propietaris, els petits industrials, els petits comerciants, els pàgodes i els tècnics. La propietat d'aquests homes — generalment modesta — no és filla del capital, sinó del treball. Ells formen una categoria de treballadors, no pas de capitalistes. Entre ells hi pot haver patrons — o mestres, segons el vell nom català —, però no hi ha veritables burgesos. No viuen del treball dels altres, perquè ells treballen assiduament, i de vegades ajuntent a la fatiga de la feina l'angúnia de la responsabilitat.

Fa bé la C. G. T. francesa d'entrar en negociacions amb la menestralia i la pàgodes. Menestrals i pàgodes són, a França, com a Catalunya, autèntics treballadors i bons fills del poble.

La política de respecte i d'acord amb l'anomenada petita burgesia ha estat preconitzada pels homes més ponderats i més clàssics del socialisme. Ara el sindicalisme francès adopta plenament aquesta orientació. Els treballadors assalariats no poden ésser enemics dels treballadors que, tot continuant el treball quotidià, obtenen una remuneració que no pren la forma de salari. Els uns i els altres han d'avenir-se i unir-se per a destruir l'exploitació del capital en l'economia i el poder dels privilegiats en la política. Així coincideixen les reivindicacions de l'obrisme i els postulats de la democràcia.

A. ROVIRA I VIRGILI

A Barcelona hi havia milers d'armes llargues.

Només n'han estat recollides 1.800.

On són les altres?

antena

Quant de temps romandran a Barcelona els elements antifeixistes de comarques? És urgent l'eficacitat de la situació en tots aquells pobles de Catalunya que encara viuen sota l'intolerable monòleg de què parlava, fa pocs dies, Esquerra Republicana de Catalunya.

Com va el desarmament? S'ha d'anar de pressa. No ens podem donar per satisfets, ni molt menys, amb la nota que en un dia foren recollits disset fusells.

Creiem que la censura ens permetrà dir que una cosa és el desarmament i la liquidació dels fets luctuosos esdevinguts en molts pobles i una altra, ben diferent, és la normalització de la vida municipal acabada d'esbotzar — en alguns indrets — el 3 de maig.

La primera tasca, la del desarmament i recerca de responsabilitats, pertoca al delegat d'Ordre Públic i als jutjats, i l'altra, la de la normalització dels Ajuntaments, al conseller de Governació. El pitjor que podria passar és que es confonguessin o es barreassin les funcions de cadascú, ben determinades per l'Estatut.

La inserció a «Última Hora» d'una nota epítoresca del front

Durant aquests deu mesos hem qualificat d'"incontrolats" els que assassinaven i robaven.

Ara ja comencem a conèixer els seus noms. Convé, doncs, que desaparegui de la terminologia actual la paraula "incontrolat" i que, en cada cas, els delinqüents siguin posats clarament a la vindicta pública.

LA MUSICA

NOTES POLITIQUES

CARME GRACIA «bellia» soprano

Dimenge, a les 11 del matí, en el magnífic saló de l'Escola Professional per a la Dona de la Generalitat, tingué lloc un recital de cançons interpretades per Carme Gracia, acompanyada al piano per Lluís Molins, organitzat per l'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música (adherida a la F. N. E. C.).

La soprano Carme Gracia demostrà una vegada més les dots magnífiques que posseïx i, amb una veu vibrant i claríssima, es feu aplaudir a bastament.

NOU CONSELL DIRECTIU

En l'assemblea general extraordinària que tingué lloc el propi dimarts, dia 22 del mes que som, en l'Ateneu Obrer Republicà del districte V (Guàrdia, 14), fou elegit el següent Consell Directiu:

President, Antoni Canut Martí; sots-president, Ramon Serra Ministral; secretari general, Antoni Gisbert Escoda; sots-secretari, Josep Bolós Moncho; caixer, Felip Enric Ros; comptador, Manuel Carpi Darriga; vocals: Antoni Barceló Virgili, Llorenç Muria Caballé i Jaume Alabart Sabater. Delegada Grup Femení, Maria Maymó.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Funcions per a avui, tarda, a les 5 i nit a les 9:45:

APOLLO. Companyia de drames socials. Tarda i nit: «Espania en ple».

EL CINE. Companyia de comèdia castellana. Tarda i nit: «El poeta de los números».

CORRAL. Companyia de revistes. Tarda: «Que te crees tú eso i «Els faldes». Nit: «Els faldes».

ESPAÑOL. Companyia de vodevil. Tarda: «Un remol per tram-pajars». Nit: «Amb la cua entre canes».

NOU. Companyia de comèdia castellana. Tarda: «La Gran Via» i «La Corte de Parado». Nit: «El asombro de Damasco».

NOU. Companyia lírica castellana. Tarda: «Katuska». Nit: «El cantar del arriero».

POLIGRAMA. Companyia de drama català. Tarda i nit: «Crima de mitja nit».

PRINCIPAL PALACE. Companyia d'òpera. Tarda: «La Generalitat». Nit: «El primo de las Indias».

ROMA. Companyia de gènere còmic. Tarda i nit: «La Revolució» i «La Verben de la Paloma».

VICTORIA. Companyia lírica castellana. Tarda: «El del manolo de rosas». Nit: «La alegría de la Huerta» i «Los faroleros».

VARIETATS

CIRC BARCELONES. Tarda i nit, grans programes de varietats.

TIYOLL. Nit: selecte programa de varietats i l'orquestra Plana.

AVISOS: Tots els espectacles estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la revenda, la compra i la venda de les entrades. Els espectacles funcionen en règim socialista i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

CANODROMS

KENNEL DE SARRIA. Cada tarda, a les quatre en punt: GRANS CURSES DE LLEBRERS. Dimenge, al matí, a les deu, i a la tarda, a les quatre.

CANODROM PARC SOL DE BAIX. Cada tarda, a les quatre, llevat dels divendres, GRANS CURSES DE LLEBRERS. Dimenge, al matí, a les deu, i a la tarda, a les quatre.

ELS ESPORTS

La promoció a la primera categoria

RESULTATS

Europa, 6 — Vio, 1
Martínez, 1 — Avene, 2
Sants, 3 — Badalona, 3
Júpiter, 7 — Illuro, 1
Horta, 2 — Terrassa, 1
Mollet, 4 — Gràcia, 3

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Avene, 15 punts.
Júpiter, 13 punts.
Badalona, 12 punts.
Europa, 12 punts.
Manresa, 8 punts.
Vio, 8 punts.
Sabadell, 8 punts.
Terrassa, 8 punts.
Illuro, 6 punts.
Gràcia, 6 punts.
Sants, 6 punts.
Martínez, 5 punts.
Mollet, 4 punts.
Horta, 1 punt.
Tots ells amb vuit partits jugats.

PARTITS D'ENTRENAMENT

Girona, 7 — Sabadell, 1

Resultats de diumenge, de Basquetbol

Institut Escola, 75; Lope de Vega, 3; Institut Escola, 45; Lope de Vega, 16 juv.; Imca, 41; Olímpic, 14. Badalona, 32; Horta, 8 (primers). Badalona, 30; Horta, 14 (segons). Badalona, 42; Laletà, 21 (combinats).

Cervantes, 13; Cadet, 20; Martinec, 15; Escola A, 12. M. Gimnàstica, 23; P. Prat, 26.

I els de Beisbol

Primera categoria

Fox, 9; Nacional, 2.

Segona categoria

Fox, 12; Nacional, 1.

Aiguas, 10; Azteques, 8. FAET, 4; Català, 5.

Tercera categoria

Barcelo, 0; Català, 9.

Azteques, 0; Jon Run, 9.

Club Natació Barcelona

Aquesta entitat es complau a fer públic, per a coneixement de tots els seus associats, que el club i tots els seus serveis funcionen ja amb total normalitat.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

LA JUSTICIA POPULAR

AUTE DE PROCESSAMENT CONTRA EL DIRECTOR D'AGRICULTURA DE LLEIDA

Ha retornat de Lleida el jutge especial Rodríguez Dranguet el tinent fiscal i el secretari Josep Escamez, que es traslladaren a aquella localitat per tal de portar a terme les oportunes diligències en la querrel·la que el fiscal presenta contra el director d'aquella ciutat «Agrícola».

El jutge ha dictat acte de processament contra el director de l'empresa diària, Manuel Magre Merodà, i el cap de les Patrulles de Control, Francesc Tomas, els quals estan detinguts en l'actualitat.

En retornar i en passar per Pedralbes, l'automòbil en què viatjava el jutge, sofí un accident, a conseqüència del qual s'incendià el motor i resultà amb lleus cremades el jutge Rodríguez Dranguet.

ABSOLUCIÓ

Ha començat les seves activitats el Tribunal Popular núm. 1. Ahir al matí es va veure la causa contra Pere Visiedo Balastegui, que el dia 5 de desembre a Montjuïc discutí amb Joan Muñoz, el qual li va dir que anava a matar unes rates, i com sigui que els seus pares i germans estaven enemistats, Visiedo jutjà que això era una amenaça a la qual va replicar de paraula. Muñoz disparà la seva pistola contra Visiedo i aquest, que era guàrdia urbà, repel·lir l'apressió, i d'un tret deixà mort el seu contrincant.

El fiscal ha mantingut l'acusació en el sentit que considerava el processat com a autor d'un delictes d'homicidi.

La defensa, a càrrec de Barriobero, mantingué l'existència de legítima defensa i demanà al Tribunal un veredict d'impunitat.

El Tribunal fallà d'acord amb la petició del defensor, i absolgué el processat.

HOMICIDI

Ahir al matí es reuní el Tribunal Popular número 2, per tal de veure i fallar el sumari seguit contra Antoni Pareja Polo, que el dia 27 de setembre de l'any passat, a Can Tún, discutí amb Damià Penya al qual matà d'una ganivetada.

El processat declarà que ho havia fet en legítima defensa. Per la seva banda el fiscal defensà l'existència d'un homicidi, cosa que no compartí el defensor, que demana l'absolució del seu patrocinat.

El processat ha estat condemnat a deu anys d'internament en un local correccional i 15.000 pessetes d'indemnització a la família del mort.

PER ACTIVITATS FEIXISTES

Acusats d'activitats feixistes han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal Popular...

Sargat, Lluís Moya i Ferran Malaret. Mestres.

Aquest darrer va ésser detingut a Ceret, quan en unió d'uns altres, entre els quals hi havia els processats, anaven a França a comprar armes, segurament per als facciosos.

ATLETISME

ES REPRENEN ELS ENTRENAMENTS A L'ESTADI

El proper dijous, dia 27, es reprendran a l'Estadi de Montjuïc els entrenaments d'Atletisme sota els auspicis del Comissariat d'Educació Física i Esports de la Generalitat de Catalunya, de la direcció dels quals s'encarrega Jaume Angel, membre del Comitè Executiu del Comissariat.

Aquests entrenaments tindran lloc els dimarts i dijous de 6 a 9 del matí. Durant llurs trancurs es donaran sessions de gimnàstica d'aplicació atlètica i de divulgació tècnica de les diverses especialitats.

Tots els esportistes que desitgin iniciar-se en l'atletisme o els que ja el clouren habitualment, hauran de proveir-se per a tenir accés a l'Estadi, de l'autorització corresponent que el Comissariat d'Educació Física i Esports (Avinguda 14 d'Abril, 44, tercer), lliurará des de dimarts de 4 a 8 de la tarda a petició formulada per escrit pel club al qual pertanyin. Hauran d'acompanyar per a això dues fotografies mida carnet de cada interessat.

Demà, al Price

FENOY-FROG, IMPORTANT MATX DE SEMIFONS

En la reunió de demà al Price, els dos millors pesos welters del moment, combatran en un matx reventant, en un matx reventant, ja interessantíssim. Tarré còmpil d'Espanya del pes welter, boxarà contra Pradas, l'home de més classe dins de la categoria. En l'anterior combat, els aficionats varen poder constatar que Pradas és home capaç de vèncer, estant en magnífica forma com ara, al campió. Si aquest cas arribés, Pradas podria aleshores sol·licitar un combat vàlid per al títol. Per això el combat de demà a la nit té tanta importància.

Frog, que després d'haver estat considerat com un dels homes més bons en el pes gall, estigué per una malaltia algun temps apartat de la boxa, ha tornat al ring i guanyà el dimecres passat Landa en un combat magnífic que possiblement es repetirà demà en encarar-se aquest pes gall amb Fenoí I, millor esgrimista i puncheur que Landa. Una vetllada excel·lent que serà completada pels combats Izquierdo-Díaz i Royo-Blasco.

COMARQUES TARRAGONA

En la importantíssima reunió de la Federació d'E. R. de C. de Tarragona, celebrada el passat diumenge, es prengueren, entre altres, els següents acords:

Convocar un congrés del Partit a les comarques tarragonines, que tindrà lloc a Tortosa els dies 19 i 20 del proper mes de juny, i per tal de donar eficàcia a la Federació es nomena una comissió elegitiva composta de tres delegats, un de cada regió, i un secretari general que dirigirà la vida de la Federació.

Aquesta comissió la compondran Josep Segalà, Josep Borrás i Francesc Cabanes, i el secretari general serà Ramon Sanahuja.

El diputat Manuel Galés fou nomenat representant al Consell Permanent, i suplent F. Farreres Duran.

Després de fer constar en acta el sentiment del Centre d'E. R. de C. de Tarragona per la mort dels quatre militants en la lluita contra la subversió de primers d'aquest mes, també es féu constar la felicitació a les autoritats tarragonines que havien fet front a aquesta subversió, així com la satisfacció en què s'havia vist l'ingrés a l'Esquerra del Partit Republicà d'Esquerra, i es prengué l'acord d'invitar per a les properes reunions el diputat Ramon Nogué i Biset, d'aquest Partit.

Finalment s'acordà adreçar salutacions al president de la Generalitat, Consell Permanent d'E. R. de C. i al diputat Josep Folch, que està greument malalt.

A la reunió, a més d'assistir-hi representants de totes les comarques, hi assistiren els diputats Manuel Galés, Martí Rouret, Miquel S. Cunillera i Francesc Farreres Duran.

L'Ajuntament, d'acord amb el Comissariat de Propaganda de la Generalitat, ha aconseguit que actui a la nostra ciutat la Banda Municipal de Madrid aprofit de l'heròica població madrilenya, el proper dia 27 a Saló Modern.

L'Ajuntament ja té a punt de fer circular l'emissió de 200.000 pessetes en bitllets d'una pesseta i 50 mil pessetes en bitllets de vint-i-cinc cèntims.

BADALONA

MORT SENTIDA

Avui al matí, víctima d'una curta malaltia, ha deixat d'existir a la nostra ciutat la nena Maria Ripoll Ferrer, filla del nostre benllobut amic Manuel Ripoll Sabotit, conseller i regidor del nostre Ajuntament i ex-president del Centre Català d'Esquerra Republicana.

L'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui dimarts, a les quatre de la tarda, prometé ésser una sentida manifestació de dol per les moltes simpaties que gaudí a la nostra ciutat l'amic Ripoll.

Adreçem al bon amic el nostre sincer condol.

CONVOCATORIES

El Sindicat d'Interns U. G. T. convoca tots els seus afiliats perquè assistixin a l'assemblea que es celebrarà el proper dijous, dia 27, a les quatre de la tarda, al local del Consell de Cent, 357.

Ajut a Euscadi

EXPOSICIÓ DE DIBUIXOS PRO AJUT A EUSCADI

L'Ateneu Socialista de Catalunya, adherit al P.S.U., organitza una Exposició de Dibuixos que s'inaugurarà el dia 5 de juny, a les sis de la tarda, a l'estatge de l'Ateneu, Montsió, 3 (antics «Quatre Gats») i fa una crida a tots els dibuixants per tal que no deixin de contribuir amb les seves obres a aquesta manifestació d'art a profit dels nostres germans d'Euscadi. Tots els artistes que desitgin prendre part, són pregats de fer lliurament de les obres, convenientment emmarcades, de set a vuit del vespre, a la secretaria de l'Ateneu, on els serà lliurat el corresponent rebut.

Per tal de facilitar amb el temps la confecció dels catàlegs, es prega que siguin lliurats els dibuixos el més aviat possible, i fins el dia 29 de l'actual mes, data en la qual restarà definitivament tancat el termini d'admissió. Les obres han estat fixades en un tipus únic d'adquisició i els autors contribuïràn amb el 50 per 100 de les obres venudes a l'Ajut a Euscadi.

PRO EUSCADI

Continuen amb tota activitat els treballs d'organització de les jornades d'Ajut a Euscadi a celebrar-se els propers dies 4, 5 i 6 de juny.

El Secretariat de Propaganda i Agitació de les J.S.U. comunica a tots els militants que ha creat la insígnia d'Ajut a Euscadi, i a la qual seran creditors aquells camarades que demostrin en feites pràctiques un major zel i activitat en el treball a profit de les jornades que en ajut al poble germà organitza aquest secretariat.

Ajut a Madrid

Tot torna a marxar i amb satisfacció veiem com els donatius per a l'Ajut a Madrid augmenten en forma encoratjadora.

A remarcar l'aportació dels companys de la Ford Motor Ibèrica, que ens han fet lliurament de 1.757 pessetes. També hem de recordar l'aportació de l'Ajuntament de la Llagosta de 1.265 pessetes.

Tot donatiu, però, té la seva importància i avui ens és plaent donar compte dels següents:

Empresa Collectivitzada Vilumera d'Hospitalet, 12760 pessetes; Jaume Parent, 250; Funcionari Municipal (Assistència Social), 7750; Tinent d'Alcalde districte X, 20; idem del districte primer, 100; idem del districte primer, 100; Laboratoris Salus, 100; Ramon Beiver, 1. Entre tots formen un total de 2.29560 pessetes.

Aquests donatius que vénen a engrandir la suma total obtinguda fins avui, ens han de servir per a poder adquirir una important quantitat de queviures; tant és així, que esperem ben aviat poder organitzar un tren sender amb el qual demostrarem als nostres germans de Madrid, que si per raons alienes a la nostra voluntat, la nostra aportació s'havia estancat, la tornarem tot seguit a reprendre amb el major entusiasme i bona voluntat.

Ahir mateix sortí una nova expedició d'ous, embotits, pernils, conserves, patates, etc., i esperem que la setmana entrant hi tornarem.

Camiseria

Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

Grans rebaixes en caçadores
Suters i gèneres d'hivern
Mitges FERRO de garantia

ENCENEDORS

CASA SUBIRO

Hospital, 42 - Tel. 13651

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA

PELL URINÀRIES DEFECTE SEXUALS

RSLA DE CANALETES, 11, 1er de 12 a 1 de 4 a 8

Herniats

No us deixeu explotar

Per 50 pessetes

la darrera CREACIÓ de la CASA VIVES per al veritable GUARIMENT de les hernies. Rambla del Centre, 12, pral. Demaneu opuscle

STANDARD

Enllumenat a petroli i benzina

MUNTANER, 110

CLINICA GALLEGU - VIES URINÀRIES

Consulta, 11 a 1, 430 a 9. F. 10 a 1

Carrer Nou de la Rambla, 13 PELL - SANG VENERI - PROSTATA

MATRIU - IMPOTENCIA DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta

BIENORRAGIA (PURGACIONS)

en totes les seves manifestacions: URETRITIS, PROSTATITIS, ORQUITIS, CISTITIS, GOTA MILITAR, etc., en l'home i VULVITIS, VAGINITIS, METRITIS, CISTITIS, ANEXITIS, FLUXOS, etc., en la dona, per cròniques i rebels que siguin, són combatudes d'una manera còmoda, ràpida i eficaç amb els

Catxets del Dr. SOIVRE

que depuren la sang i els humors, comuniquen a l'òrgan les seves meravelloses propietats antipètiques i microbicides; els seus admirables resultats s'experimenten a les primeres preses, la millora prossegueix fins al complet i perfecte restabliment de tot l'aparell genito-urinari i es garanteix al pacient per si sol, sense inyeccions, rentats, aplicacions de sondes, bugies, etc., tan perillós sempre per les complicacions a què s'exposen i ningú no s'assabenta de la seva malaltia

Es sufficient prendre'n una capsula per a convèncer-vos d'això

Exigiu sempre els legítims CATXETS DEL DR. SOIVRE i no admeteu substitucions interessades d'escasos o nuls resultats.

Venda a 6/50 pessetes capsula a les principals farmàcies

Sereu sempre útils per al treball, que la lluita moderna requereix, si combatreu les manifestacions doloroses pròpies del cansament o de l'acumulació en la sang de l'àcid úric, amb el medicament de fama mundial

CEREBRINO MANDRI

EFICAÇ PERO INOFENSIU

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

SETMANA DEL 24 AL 30 DE MAIG

ACTUALITATS. — «El gran ga-llo»; Musical; Varietats; Alcant; Indústria Llàctia; Dibui-xos

AMERICA I FOC NOU. — «Escia-vos de la terra»; «El nombre de las cosas»; «Una mujer de su casa».

ARENES. — «Jutges canins»; «El misterio del faro»; «Eterno sue-no».

ARNAU, BROADWAY I FLORIDA. — «El primer beso»; «Luz a Orien-te»; «La víctima del dragón» i Dibui-xos.

ASTORIA I MARYLAND. — «Can-ción de amor»; «Hollywood mil-lagroso»; Dibui-xos.

ATLANTIC I SAVOY. — «Las ro-las sobre Aragón»; «Castillos de Francia»; «Un Saffir en África».

BARCELONA. — «Cañorero de mar»; «Rússia revivida»; Cata-lina.

BOHEME I TALIA. — «Los héroes del barrio»; «Nocturnos»; Varietats musicals.

BOHEMIA I PADRE. — «La gene-ración»; «Justicia»; «Papá».

BOSC I PRINCIPAL. — «Noches blancas de Petrogrado»; «Sueños civilizados»; «Doble sacrificio».

CAPITOL. — «El misterio de Jovi-ven Gerdan»; «El poder invisi-ble» (segona setmana); «Sueños sensacionales».

CATALUNYA. — «Un par de gita-nos»; «Una americana en París» i «Ahora es el momento».

CINEMA ALIANÇA. — «El doctor Sócrates»; «En persona»; «Las rojas sobre Aragón»; «Te adoro y no se por qué».

CINEMAR. — «Por unos ojos ne-gros»; «El caso del perro aulla-dor»; Documental; Dibui-xos.

COLISEUM. — «Barrios bajos», en espanyol; En el país osee

COMTAL. — «El prisionero 135»; «Los amores de Susana»; «Vi-viendo en pos de la dicha».

DIANA. — «Vivamos hoy»; Ma-dres del mundo; «El amigo en-mascarado».

ELEN. — «Alas sobre El Canoe»; «El misterio de Edwin Drood»; «El hijo perdido».

ENTENÇA I RUSSO. — «Casino de París»; «Una mujer de su casa» i «La fugitiva».

ESPLAI. — «De la sarten al fue-go»; «Escándalos 1935»; «Un ti-po fresco».

EXCELSIOR. — «Mary Burns, lu-gitiva»; «El alma del pandone-ón»; «El predilecto»; Dibui-xos.

FANTASIO. — «La escuadrilla in-fernal»; «Viva Zapata».

FEMINA. — «Barrios bajos», en espanyol; «Sol y nieve»; Dibui-xos.

FOMENT MARTINENC. — «El Dr. Sócrates»; «En persona»; «El contrabandista».

FRANCESC FERRER. — «Adans Urquiza»; «Barrios bajos», en espanyol; «Cajón al asesino»; «Estantes»; «Espania»; Dibui-xos.

FRANCISCO ASCASO. — «El agen-te británico»; «El predilecto»; «Machero en tierra».

Frontó Txiki Alai

Avui, tarda, a les quatre:

ARRATE I GLORIA
contra
ANTONIA - MARIA CONSUELO

Nit, a les deu:

MATILDE - TONI
contra
SAGRARIO - AURORA

Detalls per cartells

Frontó Principal Palace

Avui, tarda:

ARRATE - URRESTARAZU
contra
AGUINAGA - SARASOLA

GOEMAGA - ANSOLA
contra
GUILLERMIN - IRIZAR

Detalls per cartells

Frontó. Novetats

Avui, tarda, a dos quarts de cinc, a pal:

GALLARTÀ III - PEREA
contra
AZURMENDI - UNAMUNO

Nit, a un quart d'onze, a pal:

QUINTANA IV - CHIG: GALLARTÀ
contra
IZAGUIRRE I - AGUIRRE

Detalls per cartells

Frontó "nuevo Mundo"

ADA DIA GRANS PARTITS

A MA I RAQUETA

Vegeu detalls per cartells

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat 25
Telèfon 72122

Impremta:
TALLERS NÚM. 8
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona en mes 550 pts
Fora, un trimestre 1050
Amèrica Llatina Portugal
un trimestre 13-
Altres països, un trimestre 27-

«El professor Sdaenesueu ha donat una conferència al seu retorn dels Estats Units. Mentre en altres temps digué: foren necessaris anys per aconseguir que els Estats Units entressin en una guerra contra Alemanya, en els moments presents n'hi hauria prou amb uns hores i tal vegada amb uns minuts. (Deis periòdics).»

EL TIO SAM.—Està sembla, aquí no.

(De «Claridad»)

Todos los fusiles que reñen en las líneas de nuestros campos de batalla saludan, bayoneta calada, al nuevo Gobierno.

(De «La Voz del Combatiente»)

ALS TAURONS FEIXISTES SE'LS ESCAPA LLUR PRESA PREDILECTA

Fa dies que publicava «La Voz del Combatiente» aquesta caricatura, al·lusiva a l'arribada a San Juan de Luz del primer vaixell amb dones i infants d'Euzkadi. Avui recobra actualitat, puix que han embarcat cap a Anglaterra 4.000 infants bascos.

GUERRA A LOS VAGOS

Todos... ¡Si en vez de «gritar» ante, trabajasen..., ganaríamos antes la guerra!

(De «A B C»)

—¿Cómo va eso de la municipalización del transporte?—
—Sobre ruedas.

(De «El Diluvio»)

LA ÚNICA «MEDIACIÓN»
Lucha sin cuartel hasta la liberación de toda España.

LA PREMSA

El «dret» d'Espanya davant la Societat de Nacions

Heraldo de Madrid expressa, una vegada més, la posició elegida d'Espanya en el plebiscitari internacional.

«La posició de Espanya és ferma i segura. El Govern de la República no pot deixar voluntàriament, ni en cap cas, el seu dret a la defensa. És el Govern legítim i té un dret internacional, a proveure de armes i municions para su defensa. Després de cristallina conducta diàfana. Per això, per el restabliment del Dret Internacional, ha de venir el triomf de la pau europea.

Pròxima la reunió del Consejo de la Sociedad de Naciones, los comentarios, en los centros políticos internacionales, giran en torno a las conversaciones cancelarescas de estos días. La seguridad colectiva y la indivisibilidad de la paz son los temas puestos sobre el tapete. Y se ha llegado a afirmar que son coincidentes, en todas sus dimensiones, los juicios de Francia, Inglaterra y la U. R. S. S. El problema, de una urgencia capital —«¿vestia?» dice que las palabras necesarias se han pronunciado en el momento preciso—, encuadra perfectamente en el organismo de Ginebra, y no es aventurado, por otra parte, pronosticar que los delegados coincidiran en sus opiniones con las potencias mencionadas.

Si el Consejo de la Sociedad de Naciones aceptase y siguiese la observación señalada, la guerra española entraría de lleno en el problema general de la paz. Esperemos que el señor Giral sea, acaso, con sus inteligentes orientaciones de político moderno, el precursor de tal acontecimiento, cuyas proporciones ingentes rebasarían nuestro propio interés.

Camises Corbates Pijamas

A tots els compradors d'aquests articles

Casa Vilardell

Empresa socialitzada

els obsequiarà amb mitges «EVA», mitjons «MOLI-FORTS» i modadors fantasia Rayon.

Via Durruiti, 49-51 (abans Laletana); Hospital, 36-38; Fontanelles, Núm. 17; Salmerón, 17, 1 Carme, 73.

El «fet» d'Espanya davant el món

A les envistes de la reunió de Ginebra. Ahora comenta l'activitat diplomàtica d'aquests dies en la següent forma:

«Continua la serie de viajes y conversaciones, mas o menos disimuladas, que se encaminan a formar el bloque de países democráticos en defensa de la paz. Alemania e Italia, por su parte, se dedican a sabotear, en cuanto pueden, esta unión. No les faltan motivos; a fin de cuentas, los acuerdos de las potencias que no desean la guerra se enfrentan por completo con las ambiciones y el fin fascista.

Por esto, es necesario que la unión democrática se haga prontamente y que sus acuerdos sean firmes, claros y eficaces. Los duros ataques que habrá de sufrir por parte de las potencias fascistas lo exigen. No puede repetirse el caso de la Sociedad de Naciones, atada de pies y manos ante la invasión de Abisinia por los Italianos, y sin fuerza para impedir la campaña fascista en nuestro país.

La unión de las democracias, apoyadas en un simple deseo de paz, corre el peligro de verse abajo si no se afirma con fuerza, frente a los deseos coordinados de los caudillos fascistas, que pondrán en el ataque toda su potencia y que no han de reparar en medios para conseguir la disensión y la guerra.

El hecho de Espanya ha sido una verdadera sorpresa para las naciones «alegres y confiadas» que no aciertan a darle la solución que le corresponde buscando dilaciones o imaginando soluciones impracticables. Frente a la posición de quietud no se atreven a intervenir a favor del Gobierno legal, frente a la mediación que pudiera proponerse en el deseo de concluir nuestra guerra, sin que las demás naciones llegasen a comprometerse en ella, está la posición clara del pueblo español, señalada por nuestro presidente del Consejo, camarada Nergrin.

La excostra confianza de los miembros de la Sociedad de Naciones les ha conducido a este atoladero del que no saben cómo salir y que les ha servido de lección. La han aprovechado y mirándose en el espejo de Espanya y, en vista de las amenazas que se ciernen sobre otros países, se han apresurado a procurarse una seguridad que no tenían. Es posible que lleguen a una verdadera unión para defender la paz e independencia general y particular, pero es preciso que la posición que adopte el futuro bloque con respecto a nuestra guerra demuestre su carácter democrático.

Esperemos el final de estos viajes que, posiblemente, nos guarden alguna sorpresa.

¡CENTINELA, ALERTA!
LA SIMPÁTICA DONA ANASTASIA.—¡Alerta está!

(De «La Voz»)

«En los frentes, nuestras bayonetas están apercebidas para la acción. En espera de las órdenes del mando, nuestros combatientes perfeccionan día a día sus unidades militares, convencidos de que es en la más rigida disciplina donde radica una de las condiciones fundamentales de la eficacia de su sacrificio. En la retaguardia, nuestras fábricas, nuestros talleres, nuestros laboratorios deben marchar al compás de las trincheras. No admitimos, porque ello significaría volverse de espaldas a la realidad, un divorcio entre la vanguardia y la retaguardia. Pero lo que si decimos es que, al unisono del perfeccionamiento militar, se precisa también perfeccionar en la retaguardia los órganos de producción, los órganos nuestra economía, ya que sin una retaguardia fuerte, sin una potente economía de guerra, nuestra causa, por justa que sea, por mucho que sea el heroísmo de nuestros soldados, habría de sufrir reveses de importancia. Y es precisamente en este periodo culminante de la lucha cuando más interesados debemos estar todos en que nuestros soldados vean que existe, efectivamente, una unidad estrecha, de pensamiento y de acción, entre los que sufren los rigores directos de la trinchera y quienes, en esta retaguardia relativa que es Madrid, aportamos nuestros esfuerzos comunes a la causa antifascista.»

Ajustem la nostra conducta a les necessitats de la guerra

Retallam de Claridad:

«En los frentes, nuestras bayonetas están apercebidas para la acción. En espera de las órdenes del mando, nuestros combatientes perfeccionan día a día sus unidades militares, convencidos de que es en la más rigida disciplina donde radica una de las condiciones fundamentales de la eficacia de su sacrificio. En la retaguardia, nuestras fábricas, nuestros talleres, nuestros laboratorios deben marchar al compás de las trincheras. No admitimos, porque ello significaría volverse de espaldas a la realidad, un divorcio entre la vanguardia y la retaguardia. Pero lo que si decimos es que, al unisono del perfeccionamiento militar, se precisa también perfeccionar en la retaguardia los órganos de producción, los órganos nuestra economía, ya que sin una retaguardia fuerte, sin una potente economía de guerra, nuestra causa, por justa que sea, por mucho que sea el heroísmo de nuestros soldados, habría de sufrir reveses de importancia. Y es precisamente en este periodo culminante de la lucha cuando más interesados debemos estar todos en que nuestros soldados vean que existe, efectivamente, una unidad estrecha, de pensamiento y de acción, entre los que sufren los rigores directos de la trinchera y quienes, en esta retaguardia relativa que es Madrid, aportamos nuestros esfuerzos comunes a la causa antifascista.»

Si el Consejo de la Sociedad de Naciones aceptase y siguiese la observación señalada, la guerra española entraría de lleno en el problema general de la paz. Esperemos que el señor Giral sea, acaso, con sus inteligentes orientaciones de político moderno, el precursor de tal acontecimiento, cuyas proporciones ingentes rebasarían nuestro propio interés.

Camises Corbates Pijamas

A tots els compradors d'aquests articles

Casa Vilardell

Empresa socialitzada

els obsequiarà amb mitges «EVA», mitjons «MOLI-FORTS» i modadors fantasia Rayon.

Via Durruiti, 49-51 (abans Laletana); Hospital, 36-38; Fontanelles, Núm. 17; Salmerón, 17, 1 Carme, 73.

Amb qui i contra qui?

Sota aquest títol, fa Treball les següents encertades consideracions:

«Doncs, doncs, un Govern que té un programa concis i definit per a organitzar la guerra com cal, per a estructurar l'economia del país de la manera més adient a les necessitats actuals i futures, per a mantenir l'ordre antifascista inflexiblement, aplicant mesures de guerra quan la pròpia insensatesa o la maligna intenció dels pertorbadors ho exigeixi, encara que això sigui dolorós per tothom.

Tenim, per tant, el Govern que ens cal, el Govern que es troba decidit —car compta amb els mitjans materials i amb la força política suficients— a servir l'interès de l'Espanya antifascista enfront de l'enemic i amb vistes a la construcció d'un esdevinidor millor de llibertat i de justícia.

Ha arribat, per tant, el moment de desfermar a tots els fronts una gran ofensiva que alliberarà d'una vegada per sempre l'ombrívola panorama espanyol. Però una de les condicions d'aquesta gran acció decisiva, és que tothom prengui posicions clares que no deixin lloc a dubtes.

Res d'ambigüitats. Res de demagògica teròbula. Res de xerrameca confusionalista per a desorientar o per a acointentar la clientela.

A partir d'aviu hem de saber amb qui va o contra què va cada un.

Diada Pro Komsomol

COMITE CATALA PRO «KOMSMOL»

President

Lluís Companys

Per tal de manifestar la vostra solidaritat amb la Unió Soviètica, que tant ens ajuda, aquest Comitè ha decidit organitzar una gran Diada Pro Komsomol, en la qual el poble, tot el poble de Catalunya, podrà demostrar la seva total adhesió a la magnífica ajuda que ens presta el poble germà.

A tot Catalunya, el dia 30, cal que es facin recaptas, subscripcions, etc., per tal de construir el nou Komsomol.

Que cap antifascista no deixi de per el seu donatiu PRO KOMSMOL.

NO RESPONEM DE LA PUBLICACIO DE LES NOTES QUE NO ENS SIGUIN TRAMESES EN CATALA

E. R. C. a les comarques tarragonines

ES CELEBRARÀ UN CONGRES EXTRAORDINARI ELS DIES 19 I 20 DE JUNY

Tarragona, 24. — A les onze del matí, a l'estatge del Centre d'Esquerra del Passeig de Pi i Margall, va tenir efecte el p.e. de la Federació Tarragonina d'Esquerra Republicana de Catalunya. El assistiren els representants de totes les comarques que componen la Federació i els diputats al Parlament de Catalunya Manuel Galés, Martí Rouret, Miquel S. Cunillera i Francesc Farreres i Duran. Presidí Josep Segalà, president de la Comarca del Tarragonès, i actual de secretari Ramon Sanjaú, de la pròpia Comarca.

En la reunió hom parlà de la situació de Tarragona i de tot el debat es desprengué una impressió francament optimista per als interessos del partit i la necessitat d'actuar per tal de coordinar tots els esforços de les diverses entitats de la comarca.

Per tal de reorganitzar la Federació i amb l'objecte de donar-li la major eficàcia i la elàsticitat precisa, fou acordat nomenar una comissió executiva integrada per tres

delegats, un de cada regió, i el secretari general, la qual tindrà per missió dirigir la vida federal; redactar una ponència per a la seva tramitació definitiva i dur a terme els treballs necessaris per a l'organització d'un congrés extraordinari del partit de les comarques de Tarragona, el qual tindrà efecte els dies 19 i 20 de juny propiament.

La comissió executiva està integrada per Josep Segalà, delegat de la Regió tercera; Josep Borràs Messeguer, delegat de la regió cinquena. Com a secretari general fou nomenat Ramon Sanjaú.

Com que el diputat J. Folch i Folch, representant del Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya, no pot continuar en aquest càrrec per la malaltia que sofreix, fou acordat designar Manuel Galés, continuant com a suplent F. Farreres i Duran. Hom acordà fer constar en acta l'agradament de la Federació per la tasca duta a terme pel company Folch i Folch, tot expressant el desig que retrobri la salut ràpidament.

A proposta de Martí Català, de

la Comarca de Valls, hom féu constar la més enèrgica protesta per la criminal subversió del dia primer d'aquest mes i fer constar el sentiment de la Federació per les víctimes d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'altres organitzacions polítiques i sindicals, així com de la força pública, caigudes en defensa dels ideals de la nostra terra. Igualment fou acordat de fer constar en acta una felicitació entusiasta de la Federació a les autoritats de Tarragona per llur actitud durant els fets cívics.

També es va fer constar en acta la satisfacció de la Federació per l'ingrés a Esquerra Republicana de Catalunya del Partit d'Esquerra Republicana (Partit Republicà d'Esquerra), i s'acordà de convidar per a la nova reunió de la Federació el diputat a Corts Ramon Nogué i Biset.

Finalment hom acordà dirigir una felicitació al President de la Generalitat, al Consell Permanent d'Esquerra Republicana i al diputat J. Folch i Folch.

El finançament dels rebels

Fa unes setmanes, el diari anglès «The Times» escrivia, en un article consagrat a la situació econòmica d'Espanya: «La manera com els militars sublevats finançen llurs despeses de guerra és un misteri. Naturalment, no creiem que aquesta frase hagi d'interpretar-se en sentit literal: ens sembla que el finançament dels facciosos no és cap misteri per al «Times», com no ho és per a ningú; el que segurament volia dir el diari anglès és que aquest finançament és fa de tal manera que a les autoritats faccioses no els interessa que sigui coneguda i, en conseqüència, l'envolt, tant com poden, d'una atmosfera de secret. Però, malgrat tot, és possible, per via de deducció, descobrir com té lloc.

El finançament de la guerra, per als facciosos, com per a tothom que fa una guerra, té dos aspectes: l'interior i l'exterior; procurar-se les coses necessàries per fer-la es produeixen dintre del país, i procurar-se les que cal importar perquè en el país no es produeixen o no es produeixen en prou quantitat. El primer és un senzill problema d'administració o de finances que no presenta grans dificultats. En canvi el segon pot presentar-les i les presenta particularment en el cas dels militars sublevats.

Com poden aquests pagar les grans quantitats d'armaments, municions i mercaderies de tota mena que exigeix una guerra moderna? A l'Espanya que els homes no hi havia estocs importants de metalls preciosos. Les joies i objectes d'or i d'argent propietat de particulars, així com les accions i Obligacions estrangeres que podien ésser venudes, representen molt poca cosa davant de les necessitats d'una guerra com la que fem i foren recollits i esgotats en poc temps. Per altra part, les exportacions de l'Espanya facciosa són relativament poc importants. Les mercaderies que constitueixen les principals partides de l'actiu de la nostra balança comercial, les produït principalment l'Espanya lleial (fruites, tèxtils). L'exportació de vins, olis i minerals, la producció dels quals està dividida entre les dues Espanyes, és un ajut per als facciosos, però no pas considerable.

Si, doncs, no poden pagar la guerra amb recursos propis, ¿com la pagueu? Amb recursos d'altri, evidentment. De què? De les potències feixistes. Aquestes els faciliten el que necessiten, sense exigir immediatament el seu preu; això no vol dir que els ho regalin; els ho fien. I amb un interès que si ha de cobrir el risc que corren de no cobrar mai, deu ésser enorme.

Això vol dir que, en el cas purament hipotètic que els facciosos guanyessin la guerra, a més de totes les desgràcies que ens caurien a sobre, tindriem aquesta: la d'haver de pagar el formidable Deute exterior que han contractat i sequestrat contraient.

Vol dir també que el dia que les potències feixistes es cansessin de finançar els rebels, o no poguessin seguir fent-ho (cosa que pot molt bé esdevenir, puix que, com es ben sabut, llur situació econòmica no és gens florent), o s'ho vetessin impedit per una acció sincera i enèrgica dels països democràtics, els militars sublevats no podrien resistir gaire temps la continuïtat de la guerra i llur col·lapse fóra molt ràpid.

Vol dir finalment que, de tots els fronts en que lluita en aquesta guerra —militar, internacional, econòmic— el darrer és el més perillós per als nostres enemics. En els altres la sort els és adversa, però amb alternatives; en aquest, llur situació, dolenta en començar, ha anat empitjorant d'una manera progressiva, implacable. Cada dia que passa, llur deute exterior és més gran, llur dependència de les potències creditors més estreta; llur posició més difícil.

La debilitat del front econòmic facciosa no és una casualitat. És una conseqüència del fet prou conegut que la revolució militar va triomfar precisament a les terres més pobres de la Península. I això és també molt explicable: és en aquestes terres, on les classes superiors, aprofitant-se de la misèria del proletariat, l'han mantingut en una ignorància i una submissió que li feren acceptar sense una protesta prou enèrgica el cop militar. En canvi en aquelles regions, on un superior benestar material porta aparellat un nivell intel·lectual i moral més elevat, l'opinió popular fou prou forta per vèncer la revolució.

STUDENT

EL DESARMAMENT VOLUNTARI

Fins ara s'han recollit 1.800 armes llargues

«ESTIC DISPOSAT A SANCIONAR AQUELLS QUE TINGUIN ARMES AMAGADES», DIU EL DELEGAT D'ORDRE PUBLIC

En rebre aquest migdia els informadors el delegat general d'Ordre Public senyor Echevarria Novoa, els ha manifestat que a Pins del Vallès s'havien produït uns petits incidents motivats per l'actuació dels agents provocadors.

A continuació el senyor Echevarria Novoa ha facilitat la llista de les armes recollides fins ahir a Catalunya que és la següent:

Una metralladora; 12 fusells-metralladora; 3 pistoles llança-flames; 20 coets; 30 matxets; 266 fusells; 154 moscos; 187 rifles; 134 carabines; 312 armes llargues sense classificar; 750 escopetes; tres caixes de

bombes; 49.200 cartutxos de fusell; 6.000 cartutxos de metralladora; diverses caixes de cartutxos per a rifle; 3.600 cartutxos per a escopeta; algunes roves de municions i diversos paquets de pólvora, cintes de metralladora i pintes de fusell.

—Espero —ha afegit seguidament el delegat general d'Ordre Public— que segueixi el lliurament d'armes per tal d'evitar que hagi d'imposar les sancions que la valga anunciar, car vull que se sàpiga concretament que serà inexorable en el càstig dels que siguin sorpresos amagant armes i infringint allò disposat pel Ministeri de la Governació.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

«La parte de Aragón que està bajo el dominio de la República es tierra que pertenece al Gobierno. Los que imperan en aquellas tierras desde los días de julio parecen haberlo olvidado. Conocemos su actuación y decimos que es francamente intolerable. Si la energía y los procedimientos que han empleado en aquellos pueblos contra los campesinos, contra los comunistas, contra los trabajadores de la Unión General de Trabajadores, la hubiesen empleado en los frentes en la lucha contra el fascismo, estaríamos ya en Zaragoza. Terror. Atropechos. Caciquismo de nuevo año, pero tan desagradable como el viejo. Y los frentes paralizados. Y los incontrolados campando por sus respetos.»

(De «Mundo Obrero»)

La unitat d'acció U. G. T. - C. N. T.

LES BASES QUE HAURIEN D'INFORMAR AQUEST PACTE, SEGONS LA U. G. T.

El comitè de Catalunya de la U. G. T. ha tramès al comitè regional de la C. N. T. un document on figuren els punts bàsics que ha d'animar la unitat d'acció d'ambdues centrals sindicals.

En primer lloc es fa constar el «Pacte» on es destaquen l'absoluta necessitat que es produeixi aquesta unitat, per tal d'arribar més endavant a la unitat orgànica en una sola Central Sindical. A continuació es fa al·lusió al compromís que adquireixen els signants en complir el «Pacte». També es parla de la necessitat d'imposar una disciplina sindical en tots aquells casos que es poguessin interpretar com a incompliment, sabotatge o lluita contra el programa i la seva realització.

Més avall hom explica el programa en què ha de recolzar el Pacte i del qual extreiem els següents punts interessants:

Intensificació de la producció de les indústries de guerra; esforç comú per ajudar el Govern a l'adaptació de les indústries a la necessitat de la guerra; assegurar un sistema de salari; reorganització de la Comissió d'Indústries de guerra; respecte al decret de collectivitzacions i és pel Govern de la Generalitat; desarmament de la rearguardia; municipalització de l'habitatge, espectacles públics i transports urbans; lluita activa contra els especuladors.

A continuació introdueix un article, el qual es considera com a garantia perquè hom se subjecti al compliment del programa.

Aquest article parla entre altres coses de la llibertat de sindicació, depuració de les atribucions del Comitè Permanent d'Unitat d'acció UGT-CNT de caràcter executiu per tot allò que es refereixi a la realització pràctica del «Pacte».

Els combatents saluden amb entusiasme el nou Govern

Ha estat tramès al Govern el següent telegrama:
«En nombre de la Tercera Brigada Mixta de Carabineros, saludamos con entusiasmo al nuevo Gobierno, que estamos seguros será el del triunfo. —Joaquín de Zulueta, jefe militar; Vicente Jiménez, comisario de Guerra; Raimundo Morales, delegado ministro de Hacienda en Carabineros.»

Espies de Franco!

L. Sampaix continua la campanya iniciada a «L'Humanité» per a desemascarar l'espionatge del feixisme espanyol a França. A continuació donem una de les interessants exposicions

Primer resultat: registre a San Juan de Luz.

Els defensors dels espies de Franco estan astorats.

El senyor Bailly (director del diari reaccionari cent per cent «Le Jour») en acusava d'haver fabricat documents rocambolescos. L'Agència Prima Press (Oficina de Franco a París) pretenia desmentir les nostres informacions; el senyor de Kerillis i alguns altres havien anunciat el seu propòsit de denunciar-nos per difamadors. Però ara hem d'afegir que hem pogut comprovar que a continuació de la publicació dels nostres documents i de la seva comprovació per Max Dormoy, Ministre de l'Interior, s'ha fet un registre a la famosa casa de «Nacho Eneas» de San Juan de Luz.

No tocarem la trompeta de la victòria, ja que, si hem de creure els despatxos de les agències, el registre no ha tingut conseqüències.

Com podia ésser d'altra manera? Fa quinze dies que estem fent investigacions, sense que ningú es decidís a actuar. Els espies de Franco, ho hem dit i redit, han pogut disposar de més temps del que necessitaven per a fer desaparèixer allò que podia comprometre la seva organització.

Aquestes revelacions han servit perquè al xalet «Nacho Eneas» a San Juan de Luz, estigués atent i servís també perquè facin el mateix els espies de Franco a París.

TRASLLAT D'ARXIU SECRETS

Des del començament de la nostra investigació hem indicat els llocs on es trobaven els espies a París. Hem donat els seus noms. Troveu-los.

Eduard Aunós, Rue de Berri, 21. Josep Gómez de Rueda, Rue de Miomense, 50.

Alaman, Rue Chailion, 9. Hem assenyalat els complices. Però com sigui que no s'ha fet fins ara cap escorcoll en els seus domicilis... el senyor Alaman ha tingut temps de traslladar els seus arxius confidencials de Falange Espanyola.

En veritat el senyor Alaman està cobert per la immunitat diplomàtica. Encara això és un secret de Franco.

En tot cas, si es fes un registre a l'oficina del senyor Alaman en retard, és evident que no es trobaria res. En aquest cas passaria el que passa a San Juan de Luz. Hauriem arribat a assenyalat on han estat traslladats els arxius secrets de Falange Espanyola?

ON ES QUIRONES DE LEON?

Per un registre a la vila «Nacho Eneas» està bé. Però per a posar fi a les actuacions dels espies de Franco cal que aquests siguin extrets de París i de França.

No es pot admetre, per exemple, sigui tolerada per més temps l'activitat del compte de Quirones de Leon, agent directe dels rebels a París.

Quirones de Leon havia establert la seva caserna general a l'Hotel Maurice, de París. Des d'allí, per mitjà d'un enllaç directe, amb Salamanca, dirigia les operacions de Franco al nostre país.

El Compte Quirones de Leon, ha desaparegut precipitadament del seu Hotel fa alguns dies.

Serà necessari que «L'Humanité» indagui el seu nou refugi?

I sobretot, ¿es dicten disposicions per a expulsar el més aviat possible aquest indesitjable, les actuacions del qual perjudiquen tant Espanya republicana com

Informació de l'Estranger

Europa davant el conflicte espanyol

(Ve de la 1ra. pàgina)
ES CONCEDEIX IMPORTÀNCIA A L'ENTREVISTA DELBOS-ALVAREZ DEL VAYO

Ginebra, 24. — Als cercles ginebrins es concedeix gran importància

A LONDRES

Londres, 24. — La reunió d'avui del Comitè de no intervenció es presenta precedida de la major expectació. Els seus acords són esperats amb vives interès per tota la Cancellaria d'Europa per tal com en aquesta reunió es donarà compte als delegats dels resultats obtinguts per Anglaterra en els sondeigs diplomàtics relatius a la suggerència de concertar una treva en les hostilitats d'Espanya, a fi de facilitar la retirada dels voluntaris.

Més o menys son conegudes ja les posicions dels diferents delegats principalment interessats en aquest afer, encara que la incògnita primordial rau en la posició que adopti la Unió Soviètica.

Efectivament, ningú no pot prejutjar, a mig matí d'avui, quina serà la resposta que el Govern dels Soviets donarà a la proposició britànica. Aquesta incògnita i el convenciment que la sort de l'esmentada proposició depèn totalment de l'actitud soviètica és el que deserta la formidable expectació que es nota avui.

Tot hom coincideix a apreciar que de la reunió d'avui pot sortir quelcom que porti directament o indirectament a la solució del sangant conflicte espanyol.

AL FOREIGN OFFICE S'HAN REBUT LES RESPONSTES DE FRANÇA, BELGICA I ALEMANYA, FAVORABLES A LA RETIRADA DELS VOLUNTARIS

Londres, 24. — Del nostre enviat especial. Aquesta, tardà a les quatre, es reuneix el subcomitè de no intervenció per tal de prosseguir la discussió del text en què es fa una crida als combatents amb postes a la humanització de la guerra espanyola. Igualment es començarà l'examen del projecte sobre la retirada de voluntaris. Es preveu, però, que aquesta última qüestió serà objecte de profunds debats durant properes sessions, però en la d'avui, ja que l'informe consta de setanta pàgines i solament fou acabat dissabte, no podran, per tant, els delegats estudiar-lo a fons.

Al Foreign Office aquest matí s'havien rebut diverses contestacions a la gestió diplomàtica feta per Anglaterra a diverses capitals europees amb vistes a un armistici a Espanya que permetés retirar els voluntaris. França i Bèlgica han contestat favorablement; la resposta d'Alemanya es considera, generalment, com a favorable.

També ha contestat Portugal, la resposta del qual ha estat sotmesa a examen. Faltien les respostes de la U.R.S.S. i d'Itàlia.

S'INSISTEIX QUE LA RESPONSTA D'ALEMANYA ES FAVORABLE A LA PROPOSICION BRITANICA

Londres, 24. — S'assegura que el Govern del Reich ja ha contestat a la proposició britànica relativa a la retirada de voluntaris d'Espanya. Sembla que aquesta resposta és favorable, i que malgrat formular algunes reserves sobre qüestions de procediment, accepta la proposta britànica.

Fins ara, no es té notícia que hagin arribat a Londres les respostes italiana i soviètica.

COM ERA D'ESPERAR, PORTUGAL EN LA SEVA CONTESTA NO CONCRETA RES

Londres, 24. — Es creu saber que la resposta portuguesa al projecte anglès de treva a Espanya a fi de facilitar la retirada dels voluntaris estrangers planteja dificultats que poden traduir-se per un ferm dubte de les autoritats portugueses sobre els efectes positius d'aquesta mesura en relació a la seva finalitat.

A Lisboa es creu que cap de les parts enemigues no admetrà la proposició de treva.

Inauguració de l'exposició Internacional de París

París, 24. — El President de la República ha inaugurat avui, amb gran solemnitat, l'Exposició Internacional de París.

Lebrun, acompanyat de gran nombre de personalitats, ha pronunciat un discurs, en el qual ha declarat que la present exposició constitueix una manifestació del que poden fer els esforços de tots els països ben units i que ve a demostrar que la prosperitat dels pobles s'ha de buscar en un intercanvi cada vegada més intensiu de productes i d'idees, la concòrdia i la pau internacionals.

A dos quarts de set de la tarda ha acabat la cerimònia de la inauguració oficial.

Poc després ha sortit del recinte la comitiva oficial, la qual ha estat acompanyada amb vives aplaudiments i visques a Lebrun, a Blum i a Franco. El President de la República i el del Consell han correspost les aclamacions de què eren objecte.

El President Lebrun, acompanyat del seu seguit, s'ha dirigit en cotxe descobert al palau de l'Elisi. Tot el trajecte estava cobert per una multitud de curiosos que han continuat aplaudint i victorejant les personalitats oficials.

a l'entrevista celebrada aquest matí entre Delbos i Alvarez del Vayo. El delegat espanyol ha posat Delbos al corrent de l'exposició que farà davant del Consell i que serà precedida per la publicació del Llibre Blanc.

A LONDRES

A ROMA FAN VEURE QUE NO ELS INTERESSA LA PROPOSICION D'ANGLA-TERRA

Roma, 24. — Malgrat que els centres oficials relacionats amb la política exterior s'aparenta una indiferència convencional, és innegable que als cercles diplomàtics italians tenen l'esguard fixat en la reunió del Comitè de no intervenció. Hi ha prou elements informatius per poder assegurar que dissabte al vespre es transmetran a Grandi, a Londres, instruccions oficials sobre el particular.

La població italiana, cansada de sostenir una guerra que no l'afecta, espera que la proposició anglesa tingui èxit total a Londres.

Abans de l'assemblea de Ginebra

¿Decepcionarà França novament l'Espanya republicana?

CAL ESPERAR QUE LA NOSTRA DELEGACIO ADOPTARÀ L'ACTITUD QUE S'IMPOSA I QUE RECLAMEN LES MASSES OBRERES FRANCESES

per LLEO JOUHAUX

(De «Le Peuple», 22 maig 1937.)

Arribar d'Espanya. He vist un poble al treball, que prossegueix dins la dignitat, dintre l'esforç de cada dia, la posta en marxa de la seva resistència als rebels, que vol que sigui victoriosa i que ho serà.

Els esdeveniments polítics, si bé fan murmurar — car tothom no ac-

cepta la solució governamental intervinguda — no afecten de cap manera l'ordre, perquè tots comprenen que davant l'enemic no pot ésser per mesca cap dissensió.

Però aquest poble tan digne està profundament ple d'amargor per les injustícies comunes que se li han produïdes contra les democràcies per les posicions d'aquestes, amb tota la dolor profunda de veure els que haurien d'ésser al seu costat servir — sense voler-ho — els seus enemics.

Aquesta dolor, malgrat d'ésser continguda, no és per això menys cruel de sentir-la expressar.

Al costat de les constatacions «econòmiques» que jo he pogut fer, els moments d'efusió íntima dels nostres amics espanyols han estat per a mi veritables sofriments.

En efecte: ¿no és humiliant pensar que els governs hitler i mussolinien tenen llurs ambaixadors a Burgos, al costat de Franco, quan l'ambaixador de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

de la França republicana

EL SUBCOMITÈ TREBALLA Londres, 24. — El subcomitè de no intervenció ha decidit trametre a les dues parts enemigues espanyoles una crida a fi que s'humanitzi en allò que sigui possible, la guerra.

El subcomitè ha començat l'examen de l'informe sobre la retirada dels «voluntaris».

Dimarts vinent continuarà la discussió començada avui.

A LA CAMBRA DELS COMUNS. — DECLARACIO DEL GOVERN ANGLÉS

Londres, 24. — Avui s'ha tornat a reunir la Cambra dels Comuns després de les vacances de Pentecosta.

En el capítol de precs i preguntes han intervingut diversos diputats, els quals han parlat de la guerra civil espanyola.

Lord Cranborne ha contestat als diversos interpelladors amb una declaració de caràcter general en la qual ha dit:

«El Govern anglès ha prestat atenció als diversos governs estrangers interessats en estabrir una solució de pau en el sentit de fer tancar prop de les dues parts bel·ligerants a Espanya a fi d'obtenir la

retirada dels voluntaris estrangers. Però entenem que aquesta retirada no es podrà fer sense una paralització prèvia de les hostilitats.

Mentre esperem la resposta definitiva de diferents governs, continuem funcionant normalment el sistema de no intervenció.

A continuació lord Cranborne informa la Cambra de la humanització tasca que s'ha anat realitzant en ordre a l'evacuació dels infants i dones d'Euscadi, protegits per la flota de guerra britànica.

Declarà després que pel que fa referència als vaixells espanyols que retornen a Espanya després d'haver fet l'evacuació, el Govern britànic s'assegura prèviament que no porten gens de material bèl·lic.

Seguidament afegí:

«Pel que fa a la petició del Govern d'Euscadi en el sentit que es faci una enquesta sobre la destrucció de Guernica, el Govern anglès ha sol·licitat al criteri dels Govern de París, Berlín, Roma, Moscou i Lisboa, i si aquests governs s'hi manifesten favorables, creiem que aquesta investigació es podrà fer extensiva a d'altres casos semblants que han ocorregut durant la guerra civil espanyola.»

Bagdad, 23. — Els avions Doret i Micheletti han aterrat a Karaxi a una velocitat mitjana de 230 quilòmetres per hora.

PRENEN TERRA A KARAXI

Karaxi, 23. — Els avions Doret i Micheletti han aterrat a Karaxi a les 12.45 d'aquesta tarda (meridiana de Greenwich).

A HANOI

Hanoi, 24. — Els avions francesos Doret i Micheletti han aterrat a aquesta ciutat a les 14.55 hores.

BALDWIN PASSEJA, FUMA, MEDITA I PARLA POC

Londres, 24. — Baldwin ha passat l'últim diumenge com a primer ministre com a hoste del duc i la duquessa de Norfolk a Rundel Castle, Sussex.

En aquesta ocasió, s'ha organitzat un «garden party» en el qual han estat invitats uns 1.500 persones, entre elles personalitats de l'imperi i els primers ministres dels Dominis.

Baldwin ha passejat un moment entre els grups, i després ha tornat al castell, on s'ha assegut meditant i fumant la seva famosa pipa, parlant poc als hostes que estraven a veure'l.

L'Exèrcit Popular "passarà"

(Ve de la pàgina 5.)

Per altra banda l'esdeveniment havia estat excepcional: és precisament a la línia de foc on es menja millor que a Madrid, i no és per pura coincidència que els col·legues insatisfets de les petites racions de l'Hotel Florida o del Granvia, efectuïn la seva quotidiana visita precuissament a l'hora del desdormir!

Al Batalló, com arreu, la camaraderia no aminorava la disciplina.

A les milícies havien comprès la dura línia dels primers mesos. Al començament de la insurrecció feixista mancaven pràcticament de tot: material, experiència i fins i tot, la disciplina, cosa més greu encara...

I així que a la rearguardia els partits oblidaven les seves dissençons i s'havien reconciliat fraternalment, format un front únic als feixistes de la «cinquena columna», les diverses columnes de xoc, les unes després de les altres havien renunciat a la seva temeraria independència, s'havien soldat entre elles, s'havien sotmes a un sol comandament, a una sola bandera...

L'Exèrcit Popular havia nascut, i lluitant per un ideal comú havia salvat Madrid.

La disciplina que l'anima, lliurement consentida, recolzant-se en la confiança, ha realitzat miracles. I en farà d'altres.

Menys de dos mesos abans havia passat igualment hores i hores mirant el cel de Madrid, però fou de l'altra banda de les línies, i havia conservat el trist record d'espanyols enquadrats, vigilats, sense mística i sense cor, sabent amb prou feines perquè es batien.

El nou Exèrcit del poble, al contrari, des del soldat més humil fins als caps de l'Alt Comandament, tots saben a bastament perquè cal combatre i vencer. I és així que els nostres soldats, instintivament hom pensa amb els exercicis francesos revolucionaris, victoriosos a Valmy davant exercits estrangers formats per professionals i per emigrats de Coblentz...

A l'altra banda, és cert, els alemanys feien una bona resistència, però els treballs subterranis, les caminades fortificades, els blocs que començaven a fer construir darrere les línies rebels pels presoners civils de Toledo deixaven ja endevinar la seva secreta inquietud. Ja no es tractava d'ofensiva. Els senyors de l'Estat Major de Paupe,

QUE DIRAN ARA ELS SENYORS DE LA NO INTERVENCIÓ?

Roma, 24. — Com sigui que l'opinió mundial s'ocupa aquests dies de la situació que planteja la presència de «flechas Negras» entre els combatents de Franco, el «Regime Fascista» publica un article, que pot ésser qualificat de confessió, en el qual diu:

«Per si la premissa antifeixista no n'està assabentada, hem de proclamar que «Flechas Negras» són els nostres Camises Negres, són els nostres joves que, des de fa mesos, es batien heroïcament contra el comunisme».

Per altra banda, el secretari federal feixista de Roma, que acaba d'efectuar diverses visites a alguns establiments industrials de la capital i ha pronunciat discursos davant els seus obrers, ha subratllat sempre d'heroisme de «Flechas Negras» italians en la guerra civil d'Espanya».

SEQUEIX L'EVACUACIO DE BILBAO

La Rochelle, 23. — El vaixell «Cabo Coronas», ha ancorat a La Rochelle, on ha desembarcat un miler de re-

fugiats, en llur majoria dones i infants.

PAUILLAO, 23. — Els vaixells «Geleas» i «Zuriolas», procedents de Bilbao, han desembarcat 1.500 refugiats.

UNA NOVA INFAMIA

I per acabar una prova més que esmolca l'article infame i rastrer de «Solidaridad Obrera». Arran dels fets es presenten al Consell Municipal de Montseguil els militants de la C. N. T., Juvany, Bartés, Jaume Putellas, i alguns altres, els quals, com a membres de Junta del grup col·lectiu de la terra, demanen si fora possible que el Consell els guardi nou o deu saques de farina per al bestiar. El Consell els ofereix el graner oficial. Al dia següent tornaren al Consell i demanaren per portar al graner una nova partida de saques de farina ja que havien rebut avis que aquesta nova partida es trobava ja a l'estació de Bisaurra (de Ter). El Consell els manifestà que podien també guardar-la al mateix lloc fins a repartir-ho entre els seus afiliats.

Arà, bé, la «Sol», en la seva mala fe, s'atreveix a publicar que ha estat robit el menjar destinat al bestiar i que era de propietat d'aquest petit grup col·lectiu de la C. N. T. Davant de l'article de la «Sol», que no repara, sinó que s'empara amb la mentida i la falsedat, sabent-ho amb certesa com ho saben els, el Consell de Montseguil, el mateix dia que aparegué el susdit article, celebrà una reunió amb els militants de la C. N. T., els quals, en nom del grup col·lectiu de la terra, havien pregat al Consell que els fos guardada aquella partida de saques de menjar, i aquests militants de la C. N. T., que formen part de la Junta del grup col·lectiu de la terra i que són Juvany, Bartés, Domènec, Girons i J. Putellas, declararen al Consell que no podien acceptar ni acceptaven de cap manera que la «Sol» s'atreveix a publicar una falsedat de tal envergadura, ja que era la Junta del grup col·lectiu la qui havia pregat al Consell que li fossin guardades les saques de desferres per al bestiar, i que, davant d'aquesta calúnnia inacceptable, decidien enviar a Vic, com a delegats els seus companys de Junta col·lectiva Juvany i Domènec, per tal d'obtenir una rectificació contundent a l'article de «Solidaridad Obrera» del dia 18, i així ho feren. Sortiren els dos delegats aquella mateixa tarda en direcció a Vic. El mateix dia, els delegats que havien anat a Vic, Juvany i Domènec, manifestaren al Consell de Montseguil que a Vic els havien manifestat que no estaven disposats a fer cap mena de rectificació, i davant d'això, els companys Juvany i Domènec, de la C. N. T. de Montseguil, confessaren ésser impotents per a fer que la veritat surís per damunt de tot.

A precés altra volta dels companys de la C. N. T. del col·lectiu de la terra, el Consell accedí, a pesar de tot, a guardar-los novament les saques de farina fins al dissabte, dia 22 de maig, dia en què els afiliats al col·lectiu de la C. N. T. decidiren reparar l'esmentat menjar per al bestiar entre ells.

Després del que s'atreveix a publicar «Solidaridad Obrera», no seria d'estrany que qualsevol dia llegisim un nou article que digues, per exemple: «En el pueblo de Montseguil se han alzado los fascistas».

Senyors de «Solidaridad Obrera», heu de tenir en compte que el poble de Montseguil no és un poble de lliures ni d'assassins, però sí que és un poble que, en un moment donat, ha defensat amb calla la seva dignitat de poble lliure, i que mai no permetrà que la seva vida honrada i netament pacífica sigui trepitjada per exercits mercenaris, signu del color que siguin.

Avui, com sempre, Montseguil és i serà al costat del Govern de la Generalitat de Catalunya, única i sobirana autoritat legítima del poble català.

Visca Catalunya!

El Consell Municipal de Montseguil i organitzacions i partits antifeixistes que el componen.

Montseguil, 20 de maig del 1937.

apreciant en el seu just valor la col·laboració dels «hersegieris» temerosos d'ésser llançats a la mar, prenen les seves precaucions.

Precaucions estèrils. La desfeita de les tropes italianes a la plana de Guadalajara i al Cerro Rojo, fallida irremediable de les tropes mercenàries i del material de guerra italià germànic, ha donat plena consciència de la seva força ofensiva a l'Exèrcit Popular. Ell «Passarà»!

(Continuarà)

¿Què ha passat a Montseguil?

(Ve de la pàgina 5.)

a traslladar-se des de llurs poblacions a atacar Montseguil.

UNA TRAIÇIO

Prop de les cinc del matí dia es presentaren al Consell de Montseguil una comissió de Vic entre la qual recordem Xucà, de la C. N. T.; Gómez, de la U. G. T. i el president d'Esquerra Republicana de Catalunya, els quals parlamentaren amb el comissari Bru i Jordi i caps de la força pública junt amb les representacions de tot el front popular de Montseguil. Parlaren llarga estona dels fets que acabava de viure el nostre poble. Poc podien pensar-se els companys de la U. G. T. i d'E. R. de C. de Vic, que tots ells venien a intercedir de bona fe per la sort dels presoners, que dintre de poques hores serien tots els cridats a Vic per individus de la C. N. T. acompanyats de forasters d'una certa ciutat del Vallès, que parlant altra vegada amb el títol ja gastat de parlamentari, en accedir de bona fe, caigueren en el parany i quedaren presoners i desarmats.

Al vespre també va presentar-se a Montseguil un delegat de la «Región» per tal d'intercedir també a favor dels presoners. Així que anaven venint influències quedava més clar i ben palès que no es tractava de cap fet portat a cap per gent incontrolada, sinó que s'havia ordit a un pla general, estudiant i coordinat.

Ja es pot assabentar «Solidaridad Obrera» escrivint articles anònims per a justificar uns grups de gent armada que si fossin incontrolats no tindrien justificació ni defensa. L'article de la «Sol» del dia 18 és una mofa i un teixit d'infamies sobre tot un poble que ha viscut les hores més tràgiques de la seva vida.

I per acabar una prova més que esmolca l'article infame i rastrer de «Solidaridad Obrera». Arran dels fets es presenten al Consell Municipal de Montseguil els militants de la C. N. T., Juvany, Bartés, Jaume Putellas, i alguns altres, els quals, com a membres de Junta del grup col·lectiu de la terra, demanen si fora possible que el Consell els guardi nou o deu saques de farina per al bestiar. El Consell els ofereix el graner oficial. Al dia següent tornaren al Consell i demanaren per portar al graner una nova partida de saques de farina ja que havien rebut avis que aquesta nova partida es trobava ja a l'estació de Bisaurra (de Ter). El Consell els manifestà que podien també guardar-la al mateix lloc fins a repartir-ho entre els seus afiliats.

Arà, bé, la «Sol», en la seva mala fe, s'atreveix a publicar que ha estat robit el menjar destinat al bestiar i que era de propietat d'aquest petit grup col·lectiu de la C. N. T. Davant de l'article de la «Sol», que no repara, sinó que s'empara amb la mentida i la falsedat, sabent-ho amb certesa com ho saben els, el Consell de Montseguil, el mateix dia que aparegué el susdit article, celebrà una reunió amb els militants de la C. N. T., els quals, en nom del grup col·lectiu de la terra, havien pregat al Consell que els fos guardada aquella partida de saques de menjar, i aquests militants de la C. N. T., que formen part de la Junta del grup col·lectiu de la terra i que són Juvany, Bartés, Domènec, Girons i J. Putellas, declararen al Consell que no podien acceptar ni acceptaven de cap manera que la «Sol» s'atreveix a publicar una falsedat de tal envergadura, ja que era la Junta del grup col·lectiu la qui havia pregat al Consell que li fossin guardades les saques de desferres per al bestiar, i que, davant d'aquesta calúnnia inacceptable, decidien enviar a Vic, com a delegats els seus companys de Junta col·lectiva Juvany i Domènec, per tal d'obtenir una rectificació contundent a l'article de «Solidaridad Obrera» del dia 18, i així ho feren. Sortiren els dos delegats aquella mateixa tarda en direcció a Vic. El mateix dia, els delegats que havien anat a Vic, Juvany i Domènec, manifestaren al Consell de Montseguil que a Vic els havien manifestat que no estaven disposats a fer cap mena de rectificació, i davant d'això, els companys Juvany i Domènec, de la C. N. T. de Montseguil, confessaren ésser impotents per a fer que la veritat surís per damunt de tot.

A precés altra volta dels companys de la C. N. T. del col·lectiu de la terra, el Consell accedí, a pesar de tot, a guardar-los novament les saques de farina fins al dissabte, dia 22 de maig, dia en què els afiliats al col·lectiu de la C. N. T. decidiren reparar l'esmentat menjar per al bestiar entre ells.

Després del que s'atreveix a publicar «Solidaridad Obrera», no seria d'estrany que qualsevol dia llegisim un nou article que digues, per exemple: «En el pueblo de Montseguil se han alzado los fascistas».

Senyors de «Solidaridad Obrera», heu de tenir en compte que el poble de Montseguil no és un poble de lliures ni d'assassins, però sí que és un poble que, en un moment donat, ha defensat amb calla la seva dignitat de poble lliure, i que mai no permetrà que la seva vida honrada i netament pacífica sigui trepitjada per exercits mercenaris, signu del color que siguin.

Avui, com sempre, Montseguil és i serà al costat del Govern de la Generalitat de Catalunya, única i sobirana autoritat legítima del poble català.

Visca Catalunya!

El Consell Municipal de Montseguil i organitzacions i partits antifeixistes que el componen.

Montseguil, 20 de maig del 1937.

apreciant en el seu just valor la col·laboració dels «hersegieris» temerosos d'ésser llançats a la mar, prenen les seves precaucions.

Precaucions estèrils. La desfeita de les tropes italianes a la plana de Guadalajara i al Cerro Rojo, fallida irremediable de les tropes mercenàries i del material de guerra italià germànic, ha donat plena consciència de la seva força ofensiva a l'Exèrcit Popular. Ell «Passarà»!

(Continuarà)

Norman Thomas, líder socialista americà, ha estat a Barcelona

(Ve de la 1ra. pàgina)

vostres problemes, que són també els nostres.

Desitgem la ràpida desfeita de l'enemic comú i la victòria de la democràcia pel bé de tots els homes que treballen de mà a mà per vencer la pobresa, l'explotació i la guerra.

Norman Thomas seguirà el seu viatge cap a València i Madrid, avui mateix.

Catalunya desitja a l'il·lustre visitant que l'estança al nostre país li sigui grata.

NORMAN THOMAS CUMPLIMENTA, A LA GENERALITAT, EL PRESIDENT COMPANYYS

El cap del Partit Socialista dels Estats Units, Mr. Norman Thomas, estigué, a primera hora d'ahir a la tarda, a la Generalitat per tal de complimentar oficialment l'Honorable President de Catalunya.

En tenir-se coneixement de la visita de la destacada personalitat del socialisme nord-americà, acudiren a la Galeria Gòtica nombrosos periodistes i reporters gràfics i cinematogràfics que feren nombrosos clixés de Norman Thomas, que anava acompanyat de la seva esposa, de la periodista anglesa Deebie i del comissari de Prop

LA GUERRA

(Ve de la 1ra. pàgina)

posicions enemigues de la Ciutat Universitaria.

El nombre de baixes vistes que el bombardeig ocasiona als rengles rebels fou de consideració, especialment a l'Hospital Clínic i a l'Asil de Santa Cristina.

Les bateries enemigues contestaren debilitment, sense causar baixes al nostre camp.

Al sector nord de la província de Guadalajara ha continuat la brillant acció de l'exèrcit lleial sobre la zona rebel.

Els feixistes en llur fugida es refugiaren al poble de Las Invernias, amb ànim de defensar-se allí.

Nostres forces, en veure el desplegament de l'enemic, concentraren material i efectius i es disposaren a l'atac. L'artilleria republicana bombardejà amb gran intensitat la reguadora enemiga per tal d'impedir que els rebels es correguessin vers determinat sector, com així mateix

FRONT NORD (EUSCADI)

Sestao criminalment bombardejada

Bilbao, 23. (Servei especial de Febus). — Avui Sestao ha sofert un d'aquests inqualificables bombardeigs a que, per desgràcia, ens tenen acostumats els avions estrangers al servei dels feixistes.

A dos quarts d'una de la tarda s'han presentat a l'horitzó quatre aparells que volaven a gran alçada. En arribar damunt la població, han descendit ràpidament i han començat a desprendre's de llur motora, carregada, i han destruït modestos edificis de la població, mentre els habitants cercaven posar-se a lloc segur contra la covarda agressió de què eren objecte.

Després d'uns dotze minuts de bombardeig, els avions han tornat a prendre alçada i han desaparegut en direcció a Burgos.

La majoria de les bombes han caigut sobre el carrer d'Elberia, altres al lloc anomenat «Venta del Gallo» i algunes sobre una barriada de Cases Barates. Vint cases han quedat enrunades totalment o parcialment.

S'ha procedit al treball de desguarniment, que continuava encara aquesta nit.

De Portugalete i Baracaldo han acudit els bombers per tal de contribuir al salvament dels edificis destruïts.

El secretari general de Governació ha confirmat que els edificis des-

truits a Sestao per l'aviació feixista eren una vintena, i han resultat quinze persones mortes i vint-i-cinc ferides. El nombre de persones que han quedat sense aixopluc és d'un centenar.

A Sestao i a la resta dels pobles ribereños la indignació és enorme contra aquest nou crim comès contra el dret de gent.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

CALMA A TOT EL FRONT

Alcaniz, 24. (De l'enviat especial de Febus). — Segueix la calma a tot el llarg del front d'Aragó.

Solament es registren petits duels d'artilleria que la majoria de vegades no alteren la situació de les nostres línies defensives.

L'aviació continua actuant amb les trinxeres enemigues i se'n castiga durament. També han efectuat incursions en terreny enemig, i han realitzat vols de reconeixement.

L'aviació feixista volà durant la tarda d'ahir sobre les posicions lleials del sector sud-Ebre i extrem-sud-Ebre, sense metralles ni efectuar cap bombardeig. Es limita a recórrer la zona lleial al front de combat.

FRONT D'ARAGO

Mola correrà a Bilbao la mateixa sort que Franco a Madrid

"Aviat, amb l'acció activa de la nostra aviació, l'ofensiva rebel a Euscadi serà parada en sec", diu Zugazagoitia

València, 23. — El ministre de la Governació, Julià Zugazagoitia, que acaba d'arribar de Bilbao, la situació de la qual població ha estat de prop durat diverses setmanes, ha fet al responsable de l'«Agencia España» les següents declaracions:

«Estic absolutament convençut que Mola correrà a Bilbao la mateixa sort que Franco a Madrid. La tàctica d'aquest darrer era apropiada a Madrid, tot esperant que la ciutat es rendiria. Mola, aprofitant l'experiència de Franco, ha adoptat una altra tàctica, i tracta d'apoderar-se de les posicions que dominen la sortida al mar, la qual cosa li permetria prendre la ciutat a causa de la fam i el terror.

Per tal d'aconseguir aquesta finalitat, els feixistes han concentrat al front una gran quantitat de màquines de guerra del seu aliat, i així han substituït avantatjosament la manca de material humà.

D'aquesta manera, ens fan una guerra gairebé exclusivament mecànica, amb totes les seves conseqüències psicològiques. Us podria citar diversos casos en què els avions feixistes volaren per es-

pal de dotze hores sobre les nostres posicions, d'una manera ininterrompuda, tot llançant la seva càrrega a grans intervals per tal de perllongar així la tensió nerviosa dels nostres combatents.

Aquest manteniment perllongat d'aviacions sobre territori enemic no és, evidentment, possible més que quan es té una superioritat tècnica absoluta.

S'ha parlat ja molt de l'heroisme dels bascos; però permeteu-me que insisteixi. Als mètodes de la guerra totalitària, els bascos responen amb una abnegació i un esperit de sacrifici gràcies als quals, i malgrat de tots els esforços, dels estats majors italià i alemany en diverses batalles, com, per exemple, les de Bormio i Solbui, hem pogut infligir a l'enemic una seriosa derrota.

A Solbui els feixistes han estat a punt de sofrir una catàstrofe semblant a la de Guadalajara, i només una massiu enorme d'avions ha pogut salvar-los.

Ja veieu que és difícil de parlar de Bilbao sense subratllar el paper de l'aviació. La nostra manca d'avions és la principal i no l'única raó de les nostres derrotes en aquest front; però po-

deu dir que aquest estat de coses canviaria aviat radicalment. Hem prestat a la nostra indústria aeronàutica l'atenció que el moment actual imposa i la seva producció va en camí d'augmentar d'hora en hora.

Sé, per pròpia experiència, que si aconseguim, no dic una superioritat, sinó un simple igualtat en l'aire, s'haurà evitat per a sempre el somni de Mola.

L'opinió unànime de tots els caps militars dels sectors que he visitat és que tan aviat com la nostra aviació comenci una activitat seriosa als fronts bascos l'ofensiva rebel, per més acarnissada que sigui, serà aturada en sec. I aquest moment, per les raons que us acabo d'explicar, no pot tardar.

Quant al projecte d'una pau separada del País Basco—ha dit en acabar el senyor Zugazagoitia—puc assegurar-vos, després de les converses que he tingut amb els representants de tots els sectors de la població, que no hi ha absolutament res d'això.

Arreu m'han assegurat que la voluntat única i increïble del poble basc és lluitar fins al final.

DIUMENGE AL FRONT DE MADRID

Violenta ofensiva lleial al sector de Guadalajara Han estat ocupats set pobles

Madrid, 23. — Poc després de migdia les nostres forces efectuaren un brillant atac sobre les posicions enemigues del sector nord de la província de Guadalajara.

L'exèrcit popular, el comandament del qual havia preparat l'operació amb tota cura, començà l'atac a les primeres hores de la tarda pel sector esquerre de la carretera general d'Aragó. L'objecte d'aquesta ofensiva era ocupar més d'avantatge les nostres línies en determinada direcció, col·locar les nostres posicions de tal manera que quedessin incomunicats importants nuclis rebels dels voltants de Cifuentes. Els nostres soldats anaven precedits per una vintena de tanques, que ben distribuïdes ocupaven un sector enorme. A continuació les seccions motoritzades portaven les nostres forces als llocs designats pel comandament. Les màquines de guerra, una vegada que l'artilleria hagué bombardejat durant tres hores les posicions enemigues, es llançaren sobre les contràries. Els feixistes, que no esperaven aquesta ofensiva, abandonaren les trinxeres precipitadament a mesura que els nostres soldats, després que els tanques destruïren les xarxes de filferro, les anaven atacant en molts casos a la bayoneta.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

Deu avions de càrrega perseguiren i acceptaren la batalla que els presentaven els nostres. Alts dels avions, contra els nostres, arribaren a tocar el nostre bimotor; però aquest amb els altres tres tornaren sense novetat a llurs bases.

Després d'aquesta acció recalcem sobre les màquines de guerra, car els nostres soldats en veure l'escassa i a vegades nul·la resistència que presentaven els feixistes, després de deixar guarnides suficientment les posicions i pobles, marxaven en direcció a altres en les seccions motoritzades.

En arribar a Ocentejo l'alt comandament disposà que s'instal·lessin les avançades a determinada distància del nord del poble i allí s'aturà la nostra ofensiva.

De l'estació de Torrijos sortí un tren amb una unitat amb homes i material en direcció a diversos punts propers. Tres aparells de càrrega i un bimotor perseguiren el comboi i en arribar a quatre quilòmetres d'aquella localitat, els quatre aparells republicans descendiren a escassa altura i metral·laren durant mitja hora el comboi, que fou obligat a aturar-se i a descendir els soldats que hi anaven, els quals es dispersaren pels voltants. Els avions republicans seguiren metral·lant el comboi, en el qual es produïren incendis, sense dubte per haver estat tocats els vagons que portaven material de guerra. Els altres dos aparells metral·laven els feixistes i els produïren nombroses baixes.

El Dr. Negrín visita Largo Caballero

València, 24. — Tenim notícia que avui 24 a mitja tarda el president del Consell al comandant Largo Caballero que es troba a indisposat des de feia alguns dies.

El doctor Negrín romangué al domicili del Secretariat de la U.G.T. prop de dues hores. En sortir saludà somrient a algunes persones que el veïeren i digué que havia acudit a visitar un antic amic i camarada per al qual sent gran devoció.

Per notícies indirectes sabem que l'entrevista tingué termes molt afectuosos.

Un representant de la premsa que pogué veure incidentalment el doctor Negrín li preguntà si la conversació havia tingut caràcter polític i el cap del govern contestà:

«Des que es formà el Govern he anat demorant el desig de visitar el senyor Francisco Largo Caballero. Avui he pogut fer-ho i em complau en haver parlat lliurement amb l'antic camarada i amic i en haver-lo trobat completament restablert».

LA «GACETA» publica una ordre del Ministeri d'Hisenda i Economia disposant que no es computin les dates des del 4 al 8 inclòs del corrent mes, als efectes de determinar el termini dintre del qual han d'ingressar-se, sense el recàrrec per retard, les liquidacions per tota classe de conceptes practicats per la Duana de Barcelona, en les condicions que s'indiquen.

Una altra del mateix Ministeri referent a destins i ascensos nombrosos del Cos de Carabiners, entre els ascensos del qual figura el del Major Frederic Angulo Vázquez, periodista, que ascendeix a tinent coronel i és destinat a la primera Comandància mòbil com a primer Cap.

Una altra disposant que passi destinat al comandament de totes les forces de l'Institut de Carabiners, a Catalunya, el tinent coronel del dit Cos, el senyor Ferran Sabio Dutuy.

NO RESPONEM DE LA PUBLICACIÓ DE LES NOTES QUE NO ENS SIGUIN TRAMESES EN CATALA

Dignitat professional

Cal reconèixer-ho. La premsa catalana, en el que va de revolució, no ha aconseguit—ni de molt—amb el seu deure. Quan hom esperava que per damunt de les passions els portaveus diaris oferirien la llum d'una alta mires i d'una seriositat—que no significava abandonament de posicions—a tot amb l'hora que vivim s'han col·locat en la mateixa posició de baladrista i incongruència que manté personalitat de quart o de cinquena categoria.

No exagerem. Invitem, tanq, al repla de molts òrgans de premsa, perquè hom convingui amb nosaltres que

E. R. de C.

Aclariment necessari

Insistent en la nota del C. P. publicada a «la Humanitat» d'ahir, diumenge, 23, sobre la constitució d'unes comissions que representen tots els grups antifeixistes per a normalitzar els Ajuntaments que haguessin sofert alteració amb motiu de la subversió del 3 de maig, hem de fer constar que aquelles comissions no tenen ni poden tenir altra missió que la que les motiva, o sigui constituir els Ajuntaments i res més. Per tant, les comissions no poden intervenir en cap altra qüestió que la que deixem consignada.

No es tracta d'anar a aclarir fets ni denúncies, la qual cosa ha d'esser resolta o bé pels jutjats o per la Delegació d'Ordre Públic a Catalunya, i a més perquè no poden ésser objecte de pactes ni aranjaments.

Els nostres delegats s'oposaran al fet que les comissions entenguin en cap altra missió que no sigui, com hem dit, la de constituir els Ajuntaments que hagin sofert canvi el 3 de maig. Res, doncs, de voler aclarir fets ni de posar-se en qüestions que no són de la seva competència.

Remarqueu que recáu als Centres del nostre Partit la facultat de tornar part o no dels Ajuntaments, segons com judiquin la situació de l'ordre públic a la localitat.

ORDRE PUBLIC

SEQUEIXEN LES DESAPARICIONS

Ha estat denunciada al jutjat de guàrdia la desaparició de Joan Aris Martell, Josep Miria i Josep Lago, que varen ésser traslladats a una certa casa de l'avinguda Pi i Margall.

També s'ha denunciat que al ravallet un militat que anava amb una dona i una nena va ésser segrestat junt amb els que l'acompanyaven i ficat a la força en un cotxe.

PEL TOTAL ACLARIMENT DELS SUCCESOS OCORREGUTS A FIGUERES

Ha sortit cap a Figueres i altres poblacions gironines el jutge especial Vidal Lletja, acompanyat del secretari judicial Marc Benet, per tal de continuar les diligències instruídes amb motiu dels darrers successos ocorreguts en aquella comarca.

Hom diu que estarà de retorn el vinent divendres.

DETENCIÓ D'UN «INCONTROLAT»

A denúncia de diversos veïns del carrer Nou de la Rambla fou detingut Manuel Suárez Bejarano, que els tenia amonitzats amb amonició. En ésser detingut va agredir els guardies encarregats de la seva detenció, els quals estaven de servei a la Comissaria del Districte i als que el portaven al Palau de Justícia.

LA CINQUENA COLUMNA EN ACCIO

Quan fela cua al carrer Major del Clot per a adquirir llet, Dolores Alvarez, de 52 anys, va ésser agredida amb una punxada a la cuixa.

Al carrer de Galileu fou així mateix punxada Ramona Puig Cinca.

DETENCIÓ D'UNS LLADRES

Han estat detinguts Joan González Caro i Marian Gómez Augusto a denúncia de Francesc Romero González. Segons els denunciants, mentre dormia, els denunciats li prengueren la cartera amb 3.200 pessetes.

La cartera no ha aparegut.

ROBATORI D'UN AUTOMOBIL

A Múrius Iglesias li prengueren el passeig de Sant Gervasi, l'auto que menava, propietat de la Conselleria de Justícia.

OBRA DELS «INCONTROLATS»

Al terme municipal d'Esplugues, fou trobat greument ferit per arma de foc, un home que no ha pogut ésser identificat i que fou traslladat a l'Hospital Clínic.

DETINGUT PER AMENACES

Anit fou detingut i posat a disposició del jutge de guàrdia, Josep Peñaranda Enriquez, acusat d'haver amenaçat un individu del carrer de Balme.

Segons els antecedents de la policia, el detingut està reclamat per un jutjat de Madrid.

MILICIA MORT

Al carrer de la Unió, per motius que encara s'ignoren, succeïa una baralla a conseqüència de la qual resultà mort d'una punyalada el milicià de la columna Ascens, Angel Pla Vivó.

Com a presumptes autors de l'agressió foren detinguts els militans italians, Zamanine Dolodono Garcia i Lucian Zenon.

42 DETINGUTS

A la Comissaria General d'Ordre Públic, quedaven anit 42 dels detinguts amb motiu dels successos de la primera setmana d'aquest mes.

HOME MORT

L'administrador de l'Hospital Clínic, donà coneixement al jutjat de guàrdia de la mort d'Antoni Ventura Martí, de 45 anys, a conseqüència de les ferides sofertes a Hostafrancs el passat dia 21.

CONTINUA LA TRANQUIL·LITAT

El cap superior de Policia, en la seva acostumada conversa amb els periodistes, es limita a dir que continuava la tranquil·litat a tota la regió, com ho demostrava el mínim nombre de casos de delinqüència que havia rebut.

SEMBLA QUE ENCARA EN QUEDEN

Fou denunciat al Jutjat que a Pins del Valles, domicili de Joan i Josep Campany Vilari, del carrer de San Esteban, 22, es presentaren

Exèrcit de l'Est

EL GENERAL POZAS ES TRASLLADA AHIR A VALENCIA EN AVIO

L'Ajuda del general Pozas, tinent coronel Fajardo rebé ahir mig dia els periodistes en absència del Cap de l'Exèrcit de l'Est i els donà compte que no hi havia noves d'interès informatiu per a la premsa.

Fou constatar que el general Pozas havia marxat al matí de Barcelona, amb el tinent coronel Matilla i els Comissaris de Guerra Llanos i Bilbao, i que es proposava estar de retorn a la nostra ciutat a última hora de la tarda.

Segons les nostres notícies, el Cap de la Quarta Divisió, marxà en avió des de l'aeròdrom del Prat, i possiblement es trasllada a València amb els seus acompanyants per tal de celebrar diverses gestions prop del Govern, i especialment del Ministeri de la Guerra.

PRESENTACIÓ D'OFICIALS

Hauran de presentar-se amb la màxima urgència en el Quarter General de l'Exèrcit de l'Est (abans Conselleria de Defensa) Sècció de Personal, despatx número 6, del tercer pis, els tinentes en campanya, del Cos d'Intendència, que es mencionen:

Valentí Gràcia i Gràcia, Leopold Villanueva i Pokanoski, Joan Molina i Satorra.

Els tinentes en campanya d'Intendència: Manuel Casadevall i Calzada, Joaquim Rabasa i Lagunas, Josep Franch i Badia, Alexandre Casadesu, Florent Castañeda i Blázquez, Robert Manresa i Prat, Josep Ribes i Malloqui, Josep Gafaró i Reixach, Enric Casellas i Solanes, Lluís Mancebo i Calderón i Josep Inglès i Nacenta.

Hauran de presentar-se amb la màxima urgència en el Quarter General de l'Exèrcit de l'Est (abans Conselleria de Defensa), Sècció de Personal, tercer pis, despatx núm. 6.

COLUMNA VOLANT CATALANA

Es prega a tots els caporals, sergents i oficials que no tinguin legalitzada la seva situació dins l'Exèrcit Popular de la República, que envïn amb tota urgència un retrat per duplicat a la Representació d'aquesta Columna: Via Durruti, 48 A principal, primera.

Interessen notícies de Josep Anibals de la Unió, Josep Herrera Martín, Domènec Arroyo Carrasco, Vicenç Suárez Muñoz, Rafael Oli Gómez, Josep Oli Gómez, Joan Cano López, Manuel Caballero Lluque, Manuel Torregrosa Andreu, Vicenç Conales López, Miquel Suárez Garcia, Antoni Castro Moya, Emili Alonso Lorenzo, Francesc González Rubio, Rafael Morales Ibáñez, Francesc Muñoz Almolones i Manuel Carmona Vázquez.

Prenguem que els qui coneixen el seu parador ho comuniquin a la Sècció d'Informació de Milícies, carrer del Temple, 9, València.

Clínica Mental

(Torre de Campderrà)
A LLORET DE MAR (GIRONA)
TELÈFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos mentals i toxicomans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernat Carreras
Visita a Barcelona: els dijous

El Cupó del cec

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 24, sortiren premiats els següents nombres de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 140 i amb 3 pessetes, el 40 240 340 440 540 640 740 840 i 940.

DIABETICS

per la vostra salut compreu els aliments garantits de la

CASA SORRIBAS

Astúries, 48
Llúria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)
Manso, 72 (davant de Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància, etc.

HOME MORT

L'administrador de l'Hospital Clínic, donà coneixement al jutjat de guàrdia de la mort d'Antoni Ventura Martí, de 45 anys, a conseqüència de les ferides sofertes a Hostafrancs el passat dia 21.

CONTINUA LA TRANQUIL·LITAT

El cap superior de Policia, en la seva acostumada conversa amb els periodistes, es limita a dir que continuava la tranquil·litat a tota la regió, com ho demostrava el mínim nombre de casos de delinqüència que havia rebut.

SEMBLA QUE ENCARA EN QUEDEN

Fou denunciat al Jutjat que a Pins del Valles, domicili de Joan i Josep Campany Vilari, del carrer de San Esteban, 22, es presentaren

uns individus, els noms dels quals han estat facilitats a la policia, els quals els agrediren a cops de pistola i els manifestaren que estaven sentenciats i en cas de denunciar al fet ho passarien molt malament.

EL TREBALL

Les iniciatives particulars per atendre els mutilats, diu el Conseller de Treball, no fan sinó entenebancar la tasca oficial

En rebre els periodistes que fan informació a la Conselleria de Treball, el conseller titular féu, ahir, al migdia, les següents manifestacions a propòsit del problema plantejat en la qüestió de vidues i mutilats de guerra.

El camarada Vidiella digué que havent notat que des de fa uns dies apareixen a la Premsa local diferents solts i notes sobre algunes associacions i entitats que diuen ocupar-se d'atendre les vidues dels morts de la guerra i també d'ocupar-se de readaptar els mutilats, ha de fer constar d'una manera categòrica que totes aquestes iniciatives privades no fan més que entorpir els treballs i estudis que d'una manera oficial s'estan portant a terme en aquest sentit.

Precisament —ha seguit dient el conseller Vidiella— a la Conselleria de Treball existeix una oficina oficial l'Oficina de Mutilats i Morts de la Guerra, en la qual funciona s'està portant a terme oficialment tot el que representa solts importants dintre el possible aquest important problema. En aquesta oficina es paguen els subsidis de milícia a tots els mutilats i inútils de la guerra, així com també a les vidues i hereus dels morts en campanya. S'ha creat, depenent d'aquesta oficina, el Patronat Pro Mutilats de Guerra per a centralitzar-hi tot allò que pugui donar escalí a la vida del mutilat. Actualment s'està construint a Manresa, amb tot el confort i avantatges moderns, una importantíssima escola de readaptació professional per als mutilats.

Així, doncs —ha acabat dient el conseller de Treball—, sobre totes aquestes iniciatives privades que podrien adonar portar una desorientació als afectats per aquesta qüestió.

La FNEC ens ha tramès la següent nota:

«Amb motiu del problema plantejat, en el qual fa referència al règim de matrícules ordenat per la Secretaria Unica de Segon Ensenyament, fou necessari el desplaçament de dos companys responsables de la FNEC a València.

Aquests companys ens informen del resultat de la seva llarga entrevista amb el company W. Rozes sots-secretari d'Instrucció Pública en relació amb el problema.

La matrícula la pagaran tots aquells que estiguin en condicions de fer-ho en dos terminis, el primer en el mes de la data, i el segon a finals del proper juliol, en el ben entès que han estat suprimits els drets d'examen.

A tots aquells que la seva situació econòmica no els ho permeti, s'ells facilitarà matrícula gratuïta previ el control d'un representant de la Secretaria Unica de Segon Ensenyament i d'un estudiant.

La FNEC, tenint en compte que les circumstàncies fan impossible l'establir aquest any el règim de matrícules que propugnem, que el nou ordre social exigeix i que farem el necessari perquè el curs vinent resti establert, cor respona a l'acceptació de la solució elaborada entre els representants de la FNEC i el Ministeri d'Instrucció Pública.

La FNEC, en assabentar als seus afiliats el resultat de les gestions, li comunica que donat el seu caràcter satisfactori, han d'atendre a les noves disposicions que en aquest sentit dicta el ministre, mentre es procedeix activament a donar forma al problema cultural de la nostra terra.

Visca Catalunya!

El Consell Nacional»

Les Indústries Fabril i Tèxtil

Posició de la Federació de la U. G. T.

El Comitè Executiu de la Federació Catalana de les Indústries Fabril, Tèxtil i Anexes (U. G. T.) fa pública la següent comunicació aplegada a les seccions i als treballadors tèxtils en general:

«El Comitè Executiu de la Federació Catalana de les Indústries Fabril, Tèxtil i Anexes (U. G. T.) es veu precisat, davant l'acord pres per un Ple Regional de Sindicats Tèxtils C. N. T., a fixar d'una manera clara i amb aquell sentit de responsabilitat que és característic en la nostra organització, la seva posició:

1.—Que en el moment en què la indústria tèxtil de Catalunya està passant per un període de crisi aguda amb tendència a agreujar-se mes encara, l'acord de pagar 40 hores de jornals independentment de les hores treballades, és una mesura completament contrària als interessos de la indústria tèxtil, que avui no és una economia burgesa, sinó economia de tots els treballadors i per tant, nociva als interessos de la classe obrera.

2.—Que aparentment pot semblar una solució beneficiosa als interessos dels obrers, però que els seus efectes, si no es cerquen solucions pràctiques i immediates per a rectificar-lo, seran catastròfiques per a la nostra economia.

3.—Que el Comitè Executiu de la Federació, per acord del Ple del Comitè Regional, ha celebrat diverses entrevistes amb el Comitè Nacional de la C. N. T. per tal d'evitar que es portés a la pràctica aquesta mesura, i aplicar-ne d'altres que, d'una manera immediata, donessin satisfacció als interessos de tots els treballadors sense causar perturbacions sensibles a la nostra economia.

4.—Que el Comitè Regional Tèxtil U. G. T. no es fa responsable de l'aplicació d'aquests acords, si bé declara que, a fi de no crear perturbacions i lluites entre els treballadors, no posarà obstacles a la seva aplicació. Per tant, doncs, la responsabilitat integr, segons dany que es causin a la nostra indústria.

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

Esperem que aquesta posició nostra i aquestes proposicions seran tingudes en compte per part de tots els organismes responsables, ja que sintetitzen els anhels i les aspiracions de les grans masses treballadores del tèxtil i fabril de Catalunya.»

ANUNCIS OFICIALS

LA NATIONALE

Havent-se extraviat la pòlissa d'assegurança núm. 389.341, suscrita a LA NATIONALE-VIDA, el dia 27 de maig de l'any 1920, per Amadeu Sala i Bonet, de Barcelona, es fa pública per mitjà del present anunci, que si transcorreguts trenta dies, no es compten de l'última data, no es presenta reclamació a la Delegació General d'Espanya de l'esmentada Companyia, Alcalá, 62, entre sol, dreta, Madrid, s'expedirà un duplicat d'aquesta que serà el document vàlidor.

Barcelona 25 de maig del 1937. — El Delegat General, Gómez Izquierdo.

Front de la Joventut Consell Nacional

Es convoca als delegats del Consell Nacional, a la reunió que tindrà lloc avui, dia 25, a les 4 de la tarda, al seu local (Clarís, 19, 1r. 2a.), per tal de tractar diversos problemes urgents que afecten a la bona marxa de l'organització.

Barcelona, maig del 1937. — El Secretari General.

La Societat d'Atracció de Forasters

La Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta ciutat, ha traslladat les seves oficines al carrer de Llúria, 23, pral.

MAS & ROCA

CAMISERS

Darreres novetats en camises i corbates. Preus baratíssims

PORTAFERRISSA, 24 i 26 FONTANILLA 16

haurà de recorre damunt els que no han volgut rectificar la seva posició amb vista als interessos generals i dels seus obrers que així ho exigien.

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

Esperem que aquesta posició nostra i aquestes proposicions seran tingudes en compte per part de tots els organismes responsables, ja que sintetitzen els anhels i les aspiracions de les grans masses treballadores del tèxtil i fabril de Catalunya.»

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

Esperem que aquesta posició nostra i aquestes proposicions seran tingudes en compte per part de tots els organismes responsables, ja que sintetitzen els anhels i les aspiracions de les grans masses treballadores del tèxtil i fabril de Catalunya.»

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

Esperem que aquesta posició nostra i aquestes proposicions seran tingudes en compte per part de tots els organismes responsables, ja que sintetitzen els anhels i les aspiracions de les grans masses treballadores del tèxtil i fabril de Catalunya.»

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

Esperem que aquesta posició nostra i aquestes proposicions seran tingudes en compte per part de tots els organismes responsables, ja que sintetitzen els anhels i les aspiracions de les grans masses treballadores del tèxtil i fabril de Catalunya.»

5.—Que l'única solució viable per cercar-la a través del Consell General de la Indústria, que d'haver-se constituït mesos enrera tal com nosaltres propugnavem, no ens trobaríem avui en aquesta lamentable situació. Volem nosaltres que el Consell General que es constituirà ràpidament, ja que tant nosaltres com la C. N. T. esperem el veredicte del Consell d'Economia, prengui les mesures següents:

a) Per un projecte de salaris per a la indústria que doni satisfacció als seus obrers i que estigui en relació amb els que es perceben en les altres branques de l'economia catalana.

b) Que sigui creat immediatament un organisme regulador de salaris que, actuant dintre el Consell, estableixi un impost a les empreses que compten amb reserves econòmiques, a fi de pagar els salaris als obrers d'aquelles altres que no tenen recursos per a fer-ho.

6.—Al mateix temps, el Comitè Regional demana als organismes oficials del Govern de la Generalitat que es prenguin mesures urgents per tal que les indústries beneficiàries aportin recursos econòmics per ajudar a les que, com la nostra, són avui deficitàries, puix que l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris de la Generalitat ha anat acumulant sumes fabuloses en concepte de jornals improductius i avui es troba esgotada per no haver cercat la forma de reprimir els seus efectes sense recórrer a les reserves monetàries de l'Estat.

LA CULTURA

El règim de matrícules als Instituts

LA F. N. E. G. ALS ESTUDIANTS DE BATXILLERAT

La FNEC ens ha tramès la següent nota:

«Amb motiu del problema plantejat, en el qual fa referència al règim de matrícules ordenat per la Secretaria Unica de Segon Ensenyament, fou necessari el desplaçament de dos companys responsables de la FNEC a València.

Aquests companys ens informen del resultat de la seva llarga entrevista amb el company W. Rozes sots-secretari d'Instrucció Pública en relació amb el problema.

La matrícula la pagaran tots aquells que estiguin en condicions de fer-ho en dos terminis, el primer en el mes de la data, i el segon a finals del proper juliol, en el ben entès que han estat suprimits els drets d'examen.

A tots aquells que la seva situació econòmica no els ho permeti, s'ells facilitarà matrícula gratuïta previ el control d'un representant de la Secretaria Unica de Segon Ensenyament i d'un estudiant.

La FNEC, tenint en compte que les circumstàncies fan impossible l'establir aquest any el règim de matrícules que propugnem, que el nou ordre social exigeix i que farem el necessari perquè el curs vinent resti establert, cor respona a l'acceptació de la solució elaborada entre els representants de la FNEC i el Ministeri d'Instrucció Pública.

La FNEC, en assabentar als seus afiliats el resultat de les gestions, li comunica que donat el seu caràcter satisfactori, han d'atendre a les noves disposicions que en aquest sentit dicta el ministre, mentre es procedeix activament a donar forma al problema cultural de la nostra terra.

Visca Catalunya!

El Consell Nacional»

EL CINEMA

La perseverància de "Jackie Cooper"

Per EDWARD SCHELLHORN

Jean Arthur és l'artista que més ha perseverat, per assolir l'estrellat i la fama de què gaudí

Les lloances, comentaris afalagadors i exclamacions d'admiració que poden oir-se a les converses de Hollywood sempre que es parla de Jean Arthur, una de les actrius de més temperament del llengüatge americà, ens fan oblidar el fet que els seus últims èxits són un triomf personal d'una actriu que es nega a donar-se per vençuda quan Hollywood li girà l'esquena.

Tres vegades havia provat Jean d'arribar al cim i dues d'elles hagué de resignar-se a retrocedir, enmig de la indiferència general, i es refugià als escenaris de Broadway. Però Jean insistí i a la tercera vegada es produí el miracle.

Fa alguns mesos li hauria estat quasi impossible obtenir un paper de segona categoria... Actualment els productors se la disputen i no passa dia sense que li facin ofertes temptadores per a tal o tal altra superproducció.

«Jo no vaig pensar seriosament a obrir-me una carrera al cinema, diu Jean, fins que la conducta dels productors em va enfurismar de tal manera que vaig decidir anar a la recerca del triomf a tota costa». I un cop d'ull a la història de la seva vida ens demostra la veritat d'aquesta declaració.

Jean començà els seus estudis amb la intenció de dedicar-se a l'ensenyament d'idiomes estrangers. En aquella època vivia a Brooklyn, poc lluny del barri de Nova York que fou el seu bressol i el de tan distingides estrelles com Mae West i Clara Bow.

Una de les seves condeixebles que guanyava algun diner extra posant per a fotografies comercials insistí que Jean l'acompanyés una tarda i abans que Jean s'adonés del que havia succeït es trobà fent ganyotes davant l'objectiu d'una càmera.

I encara quedà més sorpresa quan en acabar la sessió li lliuraren una suma de diner que, essent molt bona filla, liurrà íntegra a la seva mare. A partir d'aquell moment els guanys de Jean contribuïren a restablir l'equilibri del pressupost familiar.

Les seves fotografies no tardaren a aparèixer a les seccions gràfiques dels grans rotatius i cridaren l'atenció dels «exploradors» de les companyies cinematogràfiques. Una d'elles la contractà per a una sèrie de pel·lícules de dos rotllons i Jean es traslladà a Hollywood en companyia de la seva mare.

Quan el contracte acabà no sabia si quedar-se a Hollywood o retornar a Nova York per a seguir posant per als fotògrafs. Però confiant en la seva bona estrella decidí quedar-se i provar fortuna com a actriu independent. No tardà a figurar en el repartiment de diverses comèdies amb les quals cridà l'atenció dels gerents de la Paramount que la contractaren per a un paper important en una pel·lícula de Richard Dix. Aquest fou el primer paper d'importància al qual seguí en un altre secundant Emil Jannings i Ruth Chatterton en «Los pecados de los padres» (Sins of the Fathers). A continuació col·laborà amb William Powell en el drama policíac «The Green Murder Case». Els crítics es mostraren molt amables, però l'entusiasme no fou excessiu i Jean es trobà sense saber què fer.

Passà algun temps i per fi Jean decidí retornar a Nova York resolta a provar fortuna en una altra professió.

Quan l'amargor de la seva decepció s'hagué esfumat començà a freqüentar els teatres de la gran metròpoli i al poc temps aconseguí un paper en una comèdia. Amb ella féu el seu debut a Broadway i encara que l'èxit no fou sensacional, el temps passat darrera de les bateries fou una lligó excel·lent per a l'actriu.

Dos anys romangué al teatre durant els quals prengué part en onze comèdies. Quatre d'elles arribaren a Broadway i foren rebudes pels crítics amb relatiu entusiasme. Una nova oferta dels estudis portà Jean a Hollywood on romangué una curta temporada i retornà novament a Nova York.

Abans del seu últim viatge a Hollywood havia conegut Frank J. Ross, un agent de finques, i al seu retorn a Nova York l'amistat passà a ésser nuviatge que acaba en matrimoni.

La «Columbia Pictures» téa temps que tractava de trobar una fórmula per a un conveni amb Jean mitjançant el qual la companyia podria assegurar-se els serveis de l'actriu i Jean, a la vegada, estigués en llibertat de treballar per a altres companyies o per al teatre. Per fi s'arribà a un acord en virtut del qual Jean aparegué en diverses pel·lícules de gran èxit.

El timbre poc comú de la seva veu fou objecte de nombrosos comentaris. Era una veu poc conreada però que reflectia la fermesa de caràcter i l'espontaneïtat de Jean. El públic per al qual havia passat quasi desapercebuda anteriorment començà a fixar-se en ella i quan arribà la notable producció de Frank Capra «Mr. Deeds Goes to Town» en la qual Gary Cooper interpretava el paper protagonista la fama de Jean s'estengué per tot el món cinematogràfic. El seu paper de nota periodista que explota la credulitat d'un noi de poble, que acaba d'heretar una fortuna, per a benefici del seu periòdic i que després es desvetlla per lliurar-lo dels conflictes d'un procés, fou aclamada pels crítics i el públic que reconegué en Jean una actriu de gran esdevenidor.

Amb el seu estil original i la seva doció personalíssima obtingué un altre triomf en «The Ex-Mrs. Bradford» amb William Powell de primer actor.

En acabar aquesta pel·lícula fou sol·licitat el seu concurs per Cecil B. De Mille que havia resolt confiar-li el paper de «Juan Calamidades» en la seva espectacular producció «El llanero».

Gary Cooper i Jean Arthur tornaren a reunir-se per a col·laborar en una obra que a jutjar per la rebuda que acaba d'atorgar-li el públic de Nova York està destinada a ésser una de les grans pel·lícules del 1937.

Jean es queixava de retratar a primera vista causa la impressió d'una persona orgullosa o altiva. Impressió que s'esvaeix quant es té ocasió de parlar amb ella. Totes les seves amistats corroboren que seria difícil trobar una noia més sincera i amable que ella a pesar que no ha pogut vencer certa aprensió instintiva en el tracte amb persones desconegudes.

Aquest petit gran artista del cinema es vanava d'haver nascut a Los Angeles, tan a prop dels estudis que es podria dir que veí la primera llum als focus de les galeries de filmació.

La data exacta del seu neixement és el 15 de setembre. Cada aniversari ho celebra amb veritable alegria, perquè així —diu— li sembla que s'apropa més a ésser home.

Es nebot del célebre director cinematogràfic Norman Taurog, i sota el seu guiatge s'ha format aquest artista infantil.

La seva història és curta i senzilla. Té poc per a comptar la vida d'un noi com ell, que no ha oblidat encara que abans que tot és un infant.

S'entusiasma per un bon partit de beisbol. Sempre prefereix jugar ell que assistir com a simple espectador; però el que més li agrada és ballar-se amb el seu bon amic Wallace Beery.

Com a artista del cinema inicià la seva actuació en una comèdia de Lloyd Hamilton, i les seves intervencions en «La Pandilla» el feren destacar-se davant dels seus petits camarades i no tardà molt a prendre part en una pel·lícula de llarg metratge, titulada «Sunnyside».

Després seguíren unes altres: «Els seus primers set anys», «Donovan's Kid» i «Skippy», la qual aconseguí tan gran èxit que el seu nom fou llançat per la premsa de tot el món.

Es compenetrà a la perfecció amb l'home de la cara llesta i dura, el bonadós Beery, i junts ens oferíren la creació de «Champ» (El campió), a la qual seguí «Lilla del Tre-

Jackie Cooper, l'admirat jove actor

sor», «El raval», i sota les ordres de Richard Boleslawski, reviu la dramàtica història d'un famós i temerari domador de feres i el seu fill, en «Song of Circ». Amb Joseph Calleia en «Su primera escapada».

No podem dir devem donar la seva algaria ni el seu pas exacte; canvien en ell tan ràpidament aquestes detalls... però ho serà recordar que en el últim combat de boxa amb el seu amic Robert Coogan, acusà una algaria de 130 centímetres i un pes de 41 quilos.

Té el cabell ros i tan indomable, que tan sols a força de cosmètics pot sortir altràs del seu pentinat. Uns ulls alegres, color bru, brillants, donen al seu rostre aquesta fama d'intel·ligència que li dona un caire tan simpàtic.

Es un bon estudiant, però sense gaire aplicació vers les matemàtiques. Sónnia en arribar un dia a ésser camaràmen, i la coneix l'ofici com un professional. Fa poc, elegí el repartiment, dirigí, tallà i produí ell mateix una producció de la seva pròpia col·lecció. Fou una pel·lícula esportiva i els seus actors, els amiguets íntims de Jackie.

Es aficionat a les maquetes d'aeroplans. En visitar Lindbergh últimament California, va voler saludar-lo personalment, i el petit aparell que ara construeix Jackie Cooper serà una fidel reproducció de l'ocell de l'aire que utilitzà el famós aviador per al seu salt sobre l'Atlàntic.

Actualment, Jackie té posada tota la seva felicitat en dos grans efectes: primer, el de la seva mare, i en segon lloc, el seu gran amic Wallace Beery, el qual li ha promès que, en arribar a l'edat mínima per a obtenir el permís de conducció aèria, li ensenyarà els secrets del màncan d'escombria i d'aquesta manera poder convertir-se en un gran aviador.

La seva darrera producció fou «El Diabolo es un calzonazo», i en ella treballa acompanyat dels altres dos petits artistes Freddie Bartholomew i Mickey Rooney.

L'emor, naturalment, encara no ha arribat a ell pels camins del cor, però hi ha qui suposa que la seva passió sols pot ésser Mitzi Green, la deliciosa nina del lleng.

hà vist ni tansols rodar una escena d'aquesta producció i que, per tant, l'èxit o el fracàs d'aquesta correspon completament al seu director.

Des de Hollywood Entorn a l'autenticitat de les pel·lícules històriques

Desitgem parlar avui a favor de les anomenades pel·lícules d'època, en el sentit que tenen un valor que excedeix el de simple espectacle. Hi ha hagut alguna discussió aprop d'això. Hom al·lega que deformen la història. Aquestes pel·lícules d'època, —hi ha hagut una veritable allau d'aquestes— descriuen amb més o menys fidelitat els fets, i amb més o menys serietat, esdeven-

Bruce Cabot, interpret principal del film «El último Mohicano», en el qual té una reeixida actuació

niments o personatges històrics. «Disraeli», «El Duque de Hierro», «Clive de la India», «Rhodes», el constructor de un Imperio, «Richelieu», són biografies que segueixen la forma de biografies novel·lades, tan populars al món actual de la llibreria. Es prenen llibertats amb els fets reals, potser tenen certa tendència a apartar-se de l'ortodòxia dels llibres de text, donen lliure joc a la imaginació, i per consegüent, hi ha qui s'ha esforçat a dis- cutir llur valor educatiu.

Similarment, en les biografies cinematogràfiques que descriuen figures històriques de menor importància, pel·lícules com «El hombre de los brillantes» i «El poderoso Barnum», es fa tant d'ús de la fàbula com dels fets reals.

«Tot i això, tenim dret a afirmar que no mereixen ésser preses seriosament, que no tenen valor educatiu? Encara que ambdues classes de pel·lícules es prenen considerables llibertats amb els fets, s'atenen més a la realitat per allò que es refereix a la captació de l'esperit de l'època; la majoria d'aquestes ens donen un admirable retrat del període en què llurs vides foren viscudes.

Però quan es tracta de pel·lícules històriques que es refereixen a personatges més importants, i amb esdeveniments veritables de major importància a la història, galeshores, no hem d' exigir una major precisió, una exacte i fidel representació dels fets? Potser i troquem, prèvia investigació, que el cinema ha fet bona obra en aquest aspecte; en diversos casos han estat més verídiques les pel·lícules que algunes històries. Poden aquelles alterar certs fets de poc relleu per a adaptar-los a les exigències de l'argument; poden donar majors proporcions que les reals a una novel·la amorosa, augmentar l'emoció o l'interès, o crear un malvat; però parlant en termes generals, Hollywood mereix menys retrets que les històries convencionals.

Això no vol dir, no obstant, que el veure una pel·lícula d'aquesta mena sigui equivalent a un curs de la història. El cinema està primordialment interessat a divertir i necessàriament ho ha d'aconseguir. I és, amb tot, una cosa excel·lent que pugui tenir —ensems que porta l'alegria a milions d'espectadors— una funció derivada o complementària. És a dir, un valor educatiu.

La millor prova d'això la constitueix un recent i interessant cicle de pel·lícules —americanes i europees— que comprèn «La Pimpinella Escarlata», «Clive de la India», «Richelieu a bordo», «El Duque de Hierro», «La Fera de la Vanidad» i la nova producció de «El último Mohicano», feta per Reliance Pictures per a United Artists.

Aquestes pel·lícules semblen no tenir res de comú a primera vista, però mitjançant un més detingut cap dels productors cinematogràfics en els prestà atenció.

De les dotze, no són brunes, tres rosses i entre elles no n'hi ha cap de cabell roig.

«Es veí ja a Hollywood en producció privada la darrera producció feta per David O. Selznick, en tènica, «Nació una estrella», que constitueix un dels seus més brillants esforços. Té com a estrelles Janet Gaynor i Frederic March.

Figuren també en el repartiment artistes com Adolphe Menjou, May Robson i Lionel Stander.

La nova producció «El prisionero de Zenda» es troba ja en curs de rodatge. Per a interpretar aquest film, l'argument del qual està ple de color, Selznick ha reunit un repartiment format exclusivament d'estrelles com Ronald Colman, Douglas Fairbanks (fill), Madeleine Carroll, Mary Astor, C. Aubrey Smith i Raymond Massey.

«Les pells de luxe que en «Modas de 1938», de Walter Wanger, lliuran Joan Bennett, Helen Vinson, Francis Langford i les noies més vegades fotografiades del món en models especialment creats per a la pel·lícula, han estat assegurades per un valor de 150.000 lliures esterlines i són vigilades dia i nit per dete- ctus armats.

«Elegint l'entre les «12 noies més fotografiades» d'Amèrica que apareixeran en la seva pel·lícula musical i d'exhibició de modes «Vogues of 1938», Walter Wanger està convençut que descobrirà una nova estrella.

Tant és així que ha contractat Harold Clurman, del famós «Group Theatre» de Nova York per a supervisar la seva educació dramàtica. En «Vogues of 1938» les noies no tenen més missió que lluir luxoses to- lletes, però tan aviat com acaba el treball es traslladen a un eseta especial construït a l'estudi amb l'objecte d'aprendre l'A B C de l'art dramàtic.

Cap de les noies, que són totes models conegudes de Nova York, no ha aparegut anteriorment al lleng. El seu treball ha consistit a ésser fotografiades per a portades de revistes, cartells i anuncis en periòdics. Wanger els paga 40 lliures per setmana. A les que prometen més se'ls estendran contractes per a treballar al lleng. Es curiosos esmentar que tres de les noies estigueren abans a Hollywood, però es traslladaren a Nova York perquè

EL TEATRE AL TEATRE POLIORAMA

Lluís Capdevila aconsegueix un gran èxit amb la seva nova obra «Crim a mitja nit»

Heus ací una obra que ja des de les primeres escenes entra de ple en el públic. Una obra que té la virtut d'interessar des del primer moment, amb tot i començar amb un to menor, amb un to de comèdia assaïnada. Després, tot just iniciat el tema dramàtic, l'interès creix, augmenta de manera ascendent —segons acte— fins al final: acte tercer— sense no decaure mal i sense no perdre l'interès a través d'una sèrie d'escenes d'huma- fortitud i senzill expressivitat.

«Crim a mitja nit» és un indubitable encert teatral. Des del 19 de juliol ençà —al lamentar-ho— l'escena barcelonina no havia registrat cap èxit franc, sorollós. To- ta la producció estrenada durant aquest període ha estat una producció de circumstàncies, inexpressiva, mancada d'humanisme, gairebé vulgar. El teatre de la revolució, tan desitjat, el teatre que lògicament havia de substituir a quell altre teatre burges intrans- cendent, curull d'idiotes banalitats, encara ningú no l'havia iniciat, mal- grat un sens fi de mediocres as- seigs i dissortades provatures. I ha estat, a la fi Lluís Capdevila el que ha portat una alenada de vi- gorosa modernitat revolucionària a la nostra escena catalana.

La tragèdia d'aquella infel·lida alegre que és digna Dolors Bernabeu assassinada per un miserable prestatge que per mal nom li diten «el fill d'en Barrera», és el tema de l'obra. Tema que resta en se- gon lloc —amb tot i haver moti- vat el títol— davant la profunditat psicològica d'un altre tema que és el central, l'èxit entorn del qual gira tota la trama.

Aquella mare que té dos fills de tan oposats caràcters, l'un tot bo- nesa i l'altre prototipus de l'ésser sense voluntat, al qual el medi vi-

ciós que ha volgut viure l'ha por- tat l'últim grau de la delinqüència criminal, aquella mare que per un igual estima a un i a l'altre, és tot un poema, tot un símbol d'amor maternal.

Tres figures —la mare i els dos fills— formen el triangle de «Crim a mitja nit». Tres figures perfec- tament dibuixades a les quals l'au- tor ha sabut infondre humana car- nadura. Tres humanes figures que a la vegada són tres símbols. La mare, símbol excel·lent de l'abnegació, del resignat sofriment; un dels fills, símbol d'un generós ideal polític-social, i l'altre, víctima simbòlica d'un ambient morbós que d'un ho- me n'ha fet una fera.

Obra de tris fermes, expressius, en la part dramàtica i d'un entonant humorisme en la part còmica. Obra hàbilment estructurada, en la qual els personatges es mouen i parlen de manera lògica, natural, tal com es parla i es mou a la vida. Obra d'un veritable comediògraf que a bastament domina la tècnica escè- nica i que sense fer servils con- cessions al públic ha sabut pre- parar dos finals d'acte de gran ef- ecte i teatralitat.

Dels tres actes i un final que té «Crim a mitja nit», l'acte segon es destaca per la seva perfecta cons- trucció i per la clara i ben definida exposició psicològica dels personat- ges. L'acte quart que l'autor qual-ifica de final, és una encertada pin- tellada de color del glorios 14 d'A- bril.

«Crim a mitja nit» obtingué una excel·lent interpretació per part d'Assumpció Casals, Laura Bové, E. Jofre, Enric Borrás, —amb tot i no encallar el personatge amb les seves faulitats—, F. Codina, F. Gener, F. Tusset i tots els altres.

LLUIS SOLER

«Segell Pro Infància» Salveu l'infant

De l'alba més radiant certes per- sones no veuen més que els nu- vols que ella acaba d'esquinçar.

Amb la present Campaña, as- sistim ja a la quarta que mena a terme el «Segell Pro Infància» i l'actuació d'aquesta Institució i els resultats obtinguts, haurien de rebre la unànime aprovació.

Els que veuen els nuvols que en el cel matinal diuen: «Perquè no ha d'ésser l'Estat, el sol, que s'oc- cupi de l'organització contra la mortalitat infantil i contra la tuber- culosi?»

En això hem de fer observar que en aquest últim temps, la Gene- ralitat de Catalunya ha consagra- t quantitats importantíssimes per a atencions d'Assistència Social i lli- tat contra tota mena de malalties.

Però admetem que l'Estat hagi d'assumir les despeses que ocasioni la lluita contra la mortalitat in- fantil i contra la tuberculosi. Resta encara una part, la més bella i la no menys interessant per a la in- ciativa privada. És la part de la «progranda educativa» ensenyant a tot un poble a practicar la pre- servació i la solidaritat.

La campanya del «Segell» té per sobre de tot d'una forma principal, un objectiu educador i els diners que ella permet recollir no és un import obligatori sinó un ajut be- névol i Social aportat pels cors ge- nerosos i en ajut de la infància especialment.

La Generalitat i les adminis- tracions públiques han d'interessar- se dels centenars de casos que sor- xen a cada instant al marge de les lleis socials més perfeccionades.

Però és cap a l'infant amenaçat, abans que sigui atacat, que han de vetllar més particularment la iniciativa del «Segell Pro Infància».

Aquest simple raonament és su- ficient per a fer llum de la perfecta eficàcia de la Campanya d'educa- ció i de prevenció contra tota mena de malalties microbianes, transmissi- bles i evitables i n'hi hauria prou si tothom seguís els consells que es donen des de les planes dels Carnets del «Segell Pro Infància» i en els marges dels carnets, cons- ells i recomanacions que s'ampli- rien en diversos aspectes una ve- gada acabada aquesta i es donaran a conèixer arreu de Catalunya, si comensem aquesta IV Campanya, assolí el resultat favorable que és d'esperar del poble de Catalunya.

La resta del programa era cons- tituïda per una sèrie de varièties, recitals poètics, representacions co- miques i sessions de cant. Els pa- rts aquests motius desfilaren per l'esc- na els artistes Lluís i Salvador San- chez, Francesc Marín, Josep Caper- rós, Didac Calderon, Eduard Guille- ra, Amador Cristia, Salvador Font, Francesc Genís, Francesc Fou, Ma- rion Sanjaó, Josep Climent i Llu- ri Victòria Gresa i Flora Falcó.

Tots complagueren molt el públic, i aconseguiren repetides ovacions.

L'acte, que havia començat a dos quarts d'onze del matí, es donava per acabat a tres quarts de tres de la tarda.

SUGGESTIONS

Des de fa molt temps els ciutadans que es veuen obligats a anar en tramvies o autobusos es troben amb les dificultats que produeixen la manca de moneda fraccionària.

Nosaltres creiem que si els Co- mitès d'empresa posessin en cir- culació uns carnets de 25 bitllets o 50, import equivalent a 250 i 5 pessetes, facilitarien amb gran en- cert l'inconvenient en que es tro- ben els mateixos cobradors i els passatgers.

Cobrarien per endavant i no haurien de tornar canvi.

MOTSENY

CONFERENCIES EDUCACIO FÍSICA

Entre els actes commemoratius del IV Aniversari del Centre Gimnàstic Barcelonès, avui, dimarts, en el seu estatge social, Joaquim Costa, 22, n'figura una interessant conferència a càrrec del professor d'Educació Física Joan Trigo, el qual dissertarà sobre el tema «Consideracions sobre les lleis fonamentals de l'educació física i esports de la Generalitat de Catalunya i altres destacades perso- nalitats de l'esport català».

Dr. CASASA

BLONDRAGIA AGUDA I CRONICA QUARIMENT TOTAL - SIFILIS PELL. LLAQUES DE LES GAMES

Tallers 29 entressol. O'11 a 1 i de 5 a 8 PREUS ECONOMICS

ELS NOTICIARIS «ESPANYA LA DIA

A partir del proper diumenge, el comitè econòmic de Cinemes oferirà setmanalment al públic de Barcelo- na, els noticiaris «Espanya al dia», que ve editant «Laya Films», de la Comissariat de Propaganda de la Ge- neralitat i que fins ara únicament eren projectats als cinemes de Cata- lunya, però no als de la capital.

Celebrem aquesta nova, majorment quan tants elogis d'aquesta producció setmanal havien pogut llegir a la premsa estrangera.

ha vist ni tansols rodar una es- cena d'aquesta producció i que, per tant, l'èxit o el fracàs d'aquesta correspon completament al seu di- rector.

Re: s'era aparadors

Casa Grau Mercaders, 36 - Tel. 25645

Entre un Govern legítim i un grup de rebels no són possibles ni lícits els pactes

LES VERGONYES DE LA RERAGUARDA

Què ha passat a Montesquiu?

Passen les hores... Apunta el nou dia. Hom pot donar-se compte de l'envergadura i del nombre d'atacants, que es disposen a caure sobre Montesquiu. Escalada un foc granatjat sobre Montesquiu; les bales explosives fan de les seves; els fusells dels atacants retronen; alguna explosió es barreja amb el cant de la fusileria. Es l'atac inicial amb bombes llançades des de les altures amb fusell llança-bombes. Montesquiu quedava totalment batut pel foc fet pels atacants parapetats al Rocall del Castell per la part de la via ferrada, i des de la «Costa dels Balsos» per la part de la carretera de Ribes a Barcelona, quedant per tant, tancat entre dos focs. L'agressió era contestada i continguda amb inferioritat ja que els assaltants eren a més dels cims que envolten Montesquiu i estaven dotats d'armes de llarg abast, mentre que els seus defensors comptaven amb una vintena d'armes de caça, quatre tercers de dos fusells i amb escassetat de municions.

Tot d'una es presentà a picar a les portes de l'ex-església el company R. Escarrà demanant que fos possible un parlament amb Verneda, i Bonet de la C. N. T. Va acceptar-se un parlament per tal que acabés aquell estat de violència i al cap de poc es presentaren al local del Consell Municipal, els caps d'aquell estol de forasters procedents de La Farga de Les Lloses, Bisaurra de Ter, La Mambia d'Orís, Torelló, Vic, alguns de Montesquiu mateix, i d'alguns altres pobles de la Plana de Vic. No va presentar-se, però, el cap de les operacions que era el conseller de Defensa de Vic, Freixenet, el qual ve ostentant encara el càrrec de conseller de Defensa de l'esmentada ciutat.

En aquella entrevista s'arribà en un principi d'acord de fer un desarmament del poble condicionant que les armes fossin dipositades al Consell Municipal, les quals haurien d'ésser controlades per una comissió de les dues sindicals.

El conseller en cap, sostenia el criteri que no podia acceptar-se cap pacte, sense que prèviament fossin

retirades les forces forasteres ja que estava segur que fora aquestes la pau seria un fet a Montesquiu. Per fi s'obtingué la promesa que les forces es retirarien si es portava a terme el desarmament i aleshores el conseller en cap es dirigí als companys amb els quals havien defensat el poble i els exposà la necessitat de dipositar les armes al Consell Municipal.

Però el conseller en cap, ignorava que mentre ell discutia, les forces assetjadores davallaven dels cims i s'infiltraven per diferents llocs del poble. Prenien posicions, aprofitant aquell interval d'alto el foc. I era per això que havien presentat els defensors de Montesquiu, que suposaven a les ordres que els donava el conseller ja que ell no havia vist, aquell moviment ràpid de les seves forces que era el prelude d'una traïció. Amb tot, el conseller aconseguí fer portar algunes armes al Consell i pogué donar-se compte de la traïció de què havien estat víctimes per part d'aquella gent mercedària ja que diferents grups, un dels capitanejat per Freixenet, de Vic, demanaven a grans crits pel Coix de Montesquiu, degut a la gran resistència que trobaren per entrar al poble, per la part on viu aquest company.

Algú els indicà que era un home decidit i bon tirador i com que precisament aquella cantonada de la Plaça on ell viu havia estat defensada amb gran coratge, potser creueren que de tot en tenia la culpa el Coix. S'adreçaren al domicili on viu el Coix i clavaren les pistoles als pits de les dones que els barraven el pas entremig de xisclets esferoiders de les tendres criatures que s'oposaven a la pretensió dels que deien a veus altes que el Coix seria afusellat al mig de la Plaça. En aquells moments es tornà a refer el tiroteig i cada vegada era més intens. Els assaltants s'havien donat compte que per a part dels cims de «Planasas» baixava una guerrilla de força pública i feren nòrdit foc contra ella, però la força pública es llançà com una allau sobre el poble de Montesquiu.

Entrà la força per la Plaça de la República, i el primer grup de presoners fets a l'esmentada plaça fou el grup que comandava el conseller de Defensa de Vic, el qual, encanonat pels fusells de la força pública, no tingué més remei que deixar-se desarmar. La força actuà amb rapidesa i decisió ja que els centenars d'atacants feren una retirada desordenada, si bé que en retirar-se continuaven fent foc contra la força pública que els perseguia.

Merèixer ésser assenyalat que en arribar la força pública, un grup d'aquesta es desvià cap al cim del fort i com sigui que des de l'interior d'aquella fortalesa la força era fortament hostilitzada, aquesta determinà prendre per assalt l'esmentat fort, el qual serví d'estatge a 25 refugiats de Madrid. Entre ells hi havia solament dos homes. Ni així havia estat prou perquè fossin respectats com es mereixia aquest edifici que no servia per altra cosa que d'estatge als nostres germans de Madrid. Per a forçar l'entrada no repararen en procediments. Feren saltar a trets els panys de les portes d'entrada. Des de l'interior començaren a fer foc contra la força pública i aleshores que el capità de carabiners, Vila Cuenca, acompanyat d'un o dos guardies entrà al fort, perseguint els tres individus que dintre d'aquest es feien forts.

Per fi foren localitzats a la darrera habitació del pis alt i fets presoners. Un que estava ferit fou curat.

Després de la rendició del fort i de la retirada dels que havien atacat Montesquiu per la part de la carretera, feren una baixa a la força pública que els perseguia.

Cal remarcar que un gran nombre d'individus que havien deixat llurs cotxes i camions a Bisaurra de Ter i s'havien traslladat a peu per tal d'atacar Montesquiu, en arribar el moment de llur retirada es trobaren que les dones del poble de Bisaurra de Ter els hi havien barrat el pas i s'oposaren que prenguessin els cotxes que els havien servit per

(Passa a la pàgina 4)

Rockefeller ha

mort!

Joan David Rockefeller ha mort! Tenia noranta-vuit anys. Havia nascut a Rickford el 3 de juliol del 1839. De família humil, exercí des de la infantesa diversos oficis, i als catorze anys es traslladà a Cleveland. Fou escrivent d'una casa de comerç, i amb alguns estalvis decidí dedicar-se als negocis, pel

seu compte. Després tornava part de la companyia de petroli Andrews i Clark. Per al 1867 es constituí la societat Rockefeller, Andrews i Flagher, que donà un gran impuls a la indústria de refinera de petroli i es va reafondre, per al 1870, amb la Standard Oil Co., de la qual Rockefeller era l'ànima.

L'any 1882, per la seva iniciativa, va formar-se el trust del petroli. Encara que es va dissoldre deu anys més tard, Rockefeller continuà dominant el mercat de petroli d'Amèrica fins el 1914, en que es retirà del negoci.

Rockefeller era considerat com a un dels homes més rics del món. La seva fortuna es valorava en més de quinze mil milions de pessetes.

El difunt milionari era molt generós. Va donar importants quantitats per a obres pedagògiques, culturals i benèfiques. Pel novembre del 1925 donà quatre-cents mil dòlars per a la construcció d'un Institut de Física i Química a Madrid.

COM MORI ROCKEFELLER

Nova York, 24. — Rockefeller ha mort a primeres hores de la matinal, a conseqüència d'una miocardí. Ha conservat la claredat d'enteniment fins a mitja nit.

El vell magnat del petroli ha sofert una malaltia molt curta. Diversos experiments els primers, símptomes cardíacs, i diumenge, al vespre, començà a agreujar-se, fins a tal punt que els metges manifestaren que desesperaven de poder contenir la malaltia.

Es curiós fer notar que Rockefeller ha mort sense tenir cap dels seus familiars al costat. Es donava la circumstància que tots els seus familiars es trobaven ahir fora de l'Estat de Florida, on ha mort el magnat.

Rockefeller junior continuava i continuarà el negoci del seu pare. No és té la menor idea de les disposicions testamentàries del difunt.

AL FRONT DE MADRID

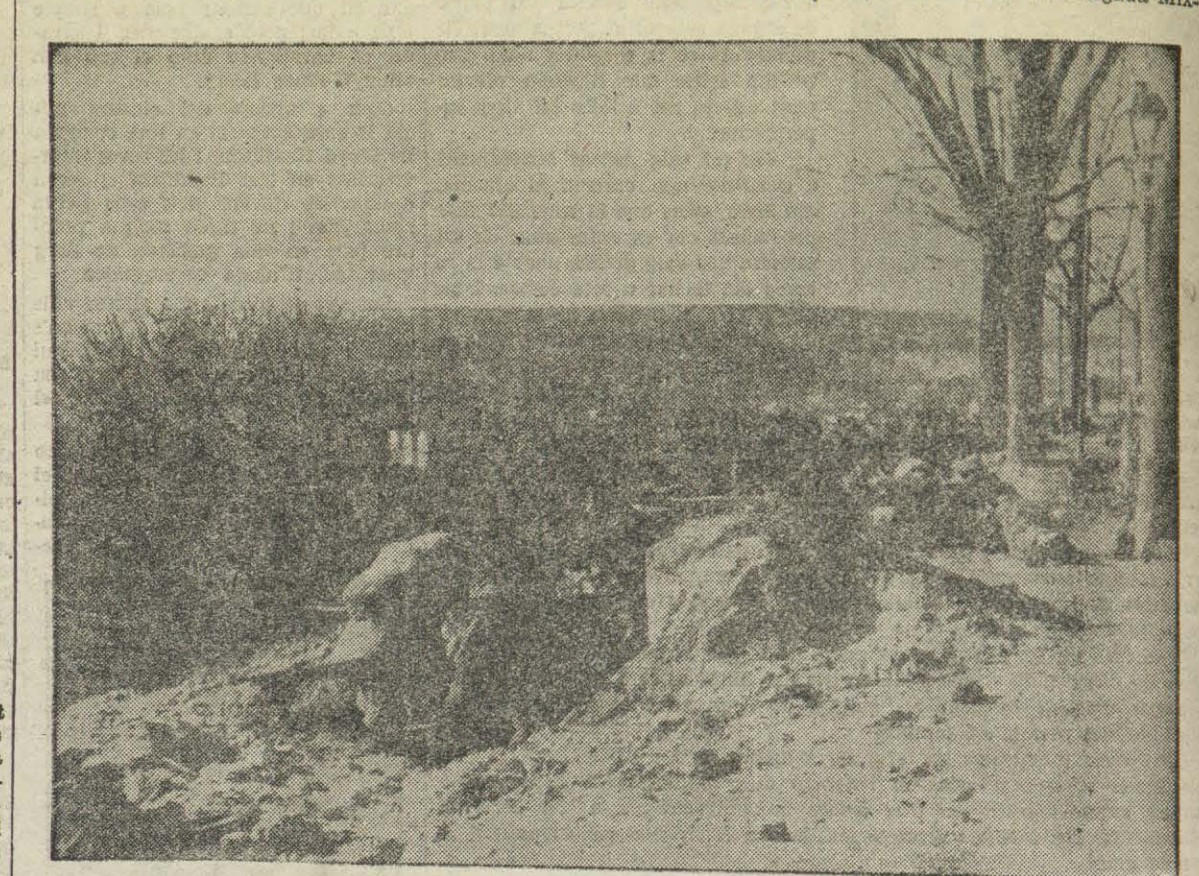
L'EXERCIT POPULAR "PASSARA!"

Per JEAN ALLOUCHERIE

Havia passat un mes al camp dels rebels. Entre els emboscats de Tetuan i de Melilla, de Larraix i de Ceuta, presumits, frívols i zerraires, i més preocupats de la lluita de llurs botes que de la sort tràgica de llurs pais. Desvaga's servils i obsequi-

nables, esperaven obtenir alguns grams de pa i d'arròs. El sol, aixecat del tot, ple de resplendors, il·luminava darrera nostre la massa imponent del Palau Reial, i els facciosos, entestats a destruir aquest observatori ideal, en el qual nit i dia vetllaven guaites proveïts

setmanes i setmanes de bombardeig continu, milers d'obusos que no tenen. I ells ho saben... el palau no és res més que un pretext. Com que no poden prendre Madrid, destrueixen la ciutat... A la trinxera, els primers coves de queviures de la 75.ª Brigada Mix.

Pam a pam l'Exèrcit Popular allunya els facciosos de Madrid.

sos, i amb una fesomia d'amenaga així que semblen tocar l'himne «Deutschland über Alles».

Entre els Estats Majors revoltats d'Andalusia, a Sevilla, a Màlaga, viles màrtirs, on regnava el terror falangista, on presum Queipo de Llano, per al qual subjecte batres és insultar, per ràdio i a prudent distància del front, els que treuen o fa massacrar. Havia viscut a la capital andalusina nits abominables, sembrades de tiroteigs incessants. Mentre la canalla falangista pululava i patrullava per les barriades obreres, la pistola-metraladora sempre a punt, els mercenaris «alianes i hitlerians empenyaven els dançants de la ciutat, festejaven fins l'alba els llocs de plaer.

Després vaig anar a Salamanca, ex-clutat espanyola, esdevinguda alemanya per la gràcia de von Franco i Faupel. Alemanya, fins als més petits detalls, i per on, transformats en automàtics, circulaven requetés i soldats del Terç. Vaig deixar la zona rebel, fastiguejat, revoltat contra les massacres de poblacions civils. Però ja confiant en la victòria de l'Espanya lliure. El material més perfeccionat, els mercenaris més hàbils, no són res quan manca l'entusiasme i la confiança. Franco i els altres generals felons se'n paregueren llurats a la voluntat de la més petita feblesa de les seves tropes de xoc o de llurs comandataris. El temps treballava contra d'ells. Cada atac infruïtós contra Madrid desorganitzava els efectius militars dels feixistes, preparava la seva desfeta definitiva.

I fou aleshores quan vaig anar a Madrid.

Nabria el dia al bosc de la Casa de Campo, i ja els ocells cantaven per les branques. A les avingudes, als prats verdosos, les petites flors de la Primavera brillaven a milers. Per als de primera línia la nit havia estat de més calma, però el calor i la llum feien renèixer les perilloses amenaces. Amb un xileteig sinistre, les bales, fregant els parapets, s'anaven a perdre al darrera de les trinxeres, colpir tal vegada a la banda del Passeig de Sant Vicenç les dones que estacionades des des de l'alba en fileres intermi-

de telèmetres, el combardejaren durant tota una hora. Acompanyats d'un fort xiulet, les granades del 155 passaven pel damunt de la línia de foc i anaven a fer explosió a menys d'un quilòmetre, amb un soroll rabios. Un fum lleuger, pujava aleshores cap al cel, desfet aviat pel vent. Més soroll que dany: un forat d'un metre i mig a la muralla, quan per excepció l'obús assolí el palau, això és tot. Per desgràcia per als de la reraguarda, la major part de les vegades apuntaven llarg i els obusos anaven a petar a les barriades veïnes.

A la fortificació on havia passat jo la nit, érem cinc. Tres dormien rebentat de fatiga. No els havien rellevat, amb prou feines, dels seus llocs d'observació. Embolicats amb cobertures fargoses, formaven un bloc estretament unit, fins i tot dormint, les seves mans es crispaven encara en els seus fusells. El seu company de refugi, en passar dos obusos successius, algú els espantilles i escopí fent un gest de menyspreu... —Una porqueria, camarada —em digué— tots aquests obusos que a Madrid van a fer rajar la seva innocència! Per a enderrocar el Palau amb els seus 155, els caldríen

de telèmetres, el combardejaren durant tota una hora. Acompanyats d'un fort xiulet, les granades del 155 passaven pel damunt de la línia de foc i anaven a fer explosió a menys d'un quilòmetre, amb un soroll rabios. Un fum lleuger, pujava aleshores cap al cel, desfet aviat pel vent. Més soroll que dany: un forat d'un metre i mig a la muralla, quan per excepció l'obús assolí el palau, això és tot. Per desgràcia per als de la reraguarda, la major part de les vegades apuntaven llarg i els obusos anaven a petar a les barriades veïnes.

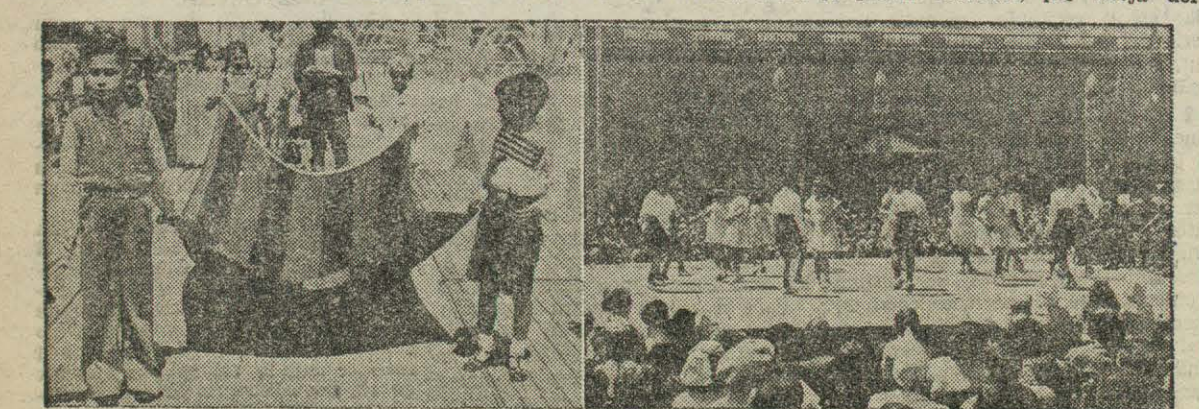
(Passa a la pàgina 4)

Diumenge al matí tingué lloc a Montjuïc la Diada de la Bona Voluntat

Diumenge, al matí, va tenir efecte, amb una gran brillantor, la Diada de la Bona Voluntat, organitzada per «Radio Barcelona» i la Comissaria de Propaganda de la Generalitat de Catalunya. Hi assistí

La nostra pàtria ha estat ferida traïdament per la guerra mentre es dedicava a les tasques pacífiques que són la seva vida i la seva grandesa. Per més que els nostres pares s'esforcin a apartar-nos dels

Parlament de Catalunya, doctor Serrat i Hunter, pronuncià un parlament glosant la significació de l'acte que se celebrava. A continuació fou interpretat el programa folklòric, per mitjà del

Els petits també desgranaren unes danses i palesaren llur patriotisme portant la bandera catalana que fou hisada en aquesta «Diada de la Bona Voluntat»

molt de públic i hi eren representades les primeres autoritats, així com el Cos Consular, del qual assistiren als actes els consols generals de França, Anglaterra, Mèxic, Rússia i EE. UU. d'Amèrica.

A la plaqueta que hi ha després de la de les fonts il·luminos fou instal·lada una tribuna, al cim de la qual onejaven les banderes de la República, d'Anglaterra i de Cata-

horrors de la lluita, nosaltres veiem clarament la maldat de la guerra. Ens adonem de l'angoixa que hi ha a les nostres llars. Sabem que milers de nens, germans nostres, s'han vist obligats a separar-se de llurs familiars. Cada vegada que sentim en l'aire el vol d'un avió, pensem que potser és un enemic que ens vol destruir.

Per així som cadaçes de com-

qual hom donà a conèixer tota la riquesa lírica ibèrica. Tots els elements que hi prengueren part foren ovacionats, especialment els xisleris i espatadantzaris bascos, que foren acollits amb visques a Euzcadí.

La banda de la Divisió Francesc Macià-Lluís Companys amenitzà l'acte i interpretà diverses obres, entre altres, l'himne de la República

BENGALÉS DE GUERRA

MUSICA ALEMANYA

S'ha aixecat aquests dies un clam força entenedor contra les execucions de música alemanya, en els concerts que hom interpreta entre nosaltres. Duen els que aquest criteri sustenten que no ens és lícit escoltar produccions que ens vénen de països en obra hostilitat contra nosaltres, les forces dels quals metral·len la nostra gent.

Sense negar als que això opinen la forta dosi de raó que els acompanya, quant a jutjar l'actitud d'Alemanya i d'Itàlia envers nosaltres, potser extremerem la nota si eliminéssim dels nostres programes Wagner i Beethoven, per exemple, que foren revolucionaris de primeríssima categoria i adhuc Schumann o Schubert que mai no varen intervenir en política. L'adopció d'aquesta mesura aniria de dret contra l'efecte que volem obtenir. De fet, si hem de creure

Francesc Pujols —i jo crec que en bona part l'hem de creure— l'obra kànica de la raça germànica és la seva música. Al costat d'aquesta empal·lideix tot, filosofia, ciència, poesia —segueix dient el nostre gran Pujols—, i, per tant, volent donar un cop a la creu gammada i als que n'han fet un símbol, el donariem, fet a allò de més gran i de més sublim que mai hagi sorgit d'Alemanya, que és la música. I pel sol fet de parlar de grandesa i de sublimitat, vol dir que ens movem en terrenys on el nazisme no hi té plaça ni de convidat.

J. M. FRANCES

Un aspecte general de la «Diada de la Bona Voluntat»

lunya. Aquell indret fou exornat, a més, amb gallardets dels colors nacionals de totes les democràcies del món.

La festa començà a les deu del matí amb la lectura del següent adreçon als infants de Gales:

«Infants del país de Gales: Els nens i les nenes de Catalunya han rebut i transmeten amb tot fervor la vostra salutació de pau»

prendre la bellesa i la bondat de la pau. Per raixó la nostra veu vol ésser ben clara en aquesta crida als homes de bona voluntat. Infants galesos! Germans de tot el món! Nosaltres, infants de Catalunya, llancem a l'aire tota la força del nostre desig per la pau d'un món lliure.

Aquest missatge fou acollit amb una gran ovació.

A continuació, el President del

i «Els Segadors», que també foren molt aplaudits.

Els companys que tingueren cura de l'organització de l'acte duïen uns braçals amb els colors de la CNT. La festa fou un model d'organització i de color i, principalment, de fervor antifeixista. La receptació era destinada a profit dels nostres germans: els nens refugiats a Catalunya, procedents de l'Espanya lliure a la causa de la llibertat.

LES FORCES FEIXISTES UNIFICADES

Hora d'estiu!

València, 24. — Els periòdics de València segueixen advocant per la implantació de l'hora d'estiu. Demanen que l'aspiració generalment sentida sigui recollida pel Govern.

Reneix la tranquil·litat a les comarques gironines

Girona, 24. (Del nostre corresponent). Diumenge al matí sortí de Lluçanet cap a Barcelona el batalló de la costa, que portava a terme el servei de vigilància de Portbou a Cadaqués.

Des d'ara presten aquest servei de vigilància a la costa empordanesa, forces de carabiners, i de Cadaqués a Banes, forces de l'Exèrcit Popular.

La tranquil·litat arreu de la província és absoluta, aduix a Port de la Selva, Roses i Cadaqués, on tenen cura de l'ordre les forces de la guàrdia d'assalt. En aquests pobles no hi ha un sol milícia armat i la població respira un ple ambient d'ordre i pau, tan necessari, després dels tràgics dies de la darrera revolta.

Pel que afecta a Girona, tant el control de la telefonia, ràdio i telegrafi, així com el control de carreteres, fa ja dies que està regit per la policia i els guardies d'assalt. La censura està també sota la Comissaria d'Ordre Públic. Aquesta Comissaria ha recollit ja gran nombre d'armes.

Ahir al matí prengué possessió de la Comandància Militar de Girona el fervent republicà, molt estimat en aquesta província, el tinent coronel Josep Maria Ascasi, el qual ha arribat recollint del front d'Aragó.

Aquest matí ha estat a la Comissaria de la Generalitat, en absència del Comissari, i ha conferenciat llarga estona amb el delegat d'Ordre Públic.

Continuant la missió que li fou encomanada, respecte els successos darrerament ocorreguts en alguns pobles de les nostres comarques, el

jutge especial ciutadà Leche, s'ha traslladat a Cadaqués per tal d'instaurar les diligències necessàries pels assassinats que han estat perpetrats en aquella població i dels quals ja donarem compte en edicions anteriors.

Ahir a la tarda forces de g.àrdies d'assalt s'han dirigit a Riudarenes per tal de portar personalment a cap la recollida d'armes.

Ahir al matí, a les onze, a l'estatge social de l'Ateneu Republicà de Farmers de la Selva, ha tingut lloc l'assemblea comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Hi ha assistit gran nombre de representacions i membres del Directori de les comarques gironines, entre ells Jordi Frigola, Campà, Pere Cerezo i Josep Masvert.

Enmig de gran entusiasme s'ha tractat de tots els problemes que actualment té plantejats el Partit, i s'han adoptat importants acords que han d'ésser comunicats als representants d'Esquerra Republicana al Consell de la Generalitat i dels quals es guarda gran reserva.

INTENTAVEN BOMBARDEJAR CARTAGENA

Cartagena, 24. — Aquesta matinal, aproximadament a les dues, avions facciosos han intentat bombardejar aquesta població. L'eficaçíssima intervenció de les defenses antiaèries ho han impedit.

Els aparells rebels, en la seva fugida, han descarregat els artefactes als afores de la població, sense causar danys ni víctimes.